

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 25 januari 2023
(OR. en)

16233/22

Interinstitutioneel dossier:
2022/0343 (NLE)

PECHE 530

WETGEVINGSBESLUITEN EN ANDERE INSTRUMENTEN

Betreft: VERORDENING VAN DE RAAD tot vaststelling, voor 2023, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot vaststelling, voor 2023 en 2024, van dergelijke vangstmogelijkheden voor bepaalde diepzeevisbestanden

VERORDENING (EU) 2023/... VAN DE RAAD

van ...

tot vaststelling, voor 2023, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot vaststelling, voor 2023 en 2024, van dergelijke vangstmogelijkheden voor bepaalde diepzeevisbestanden

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad¹ moeten instandhoudingsmaatregelen worden aangenomen met inachtneming van het beschikbare wetenschappelijke, technische en economische advies, met inbegrip van, waar relevant, verslagen van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) en van andere adviesinstanties, en adviezen die zijn ontvangen van adviesraden.
- (2) Het is aan de Raad om maatregelen aan te nemen inzake de vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden, inclusief, waar nodig, functioneel daarmee verbonden voorwaarden. Op grond van artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 2, lid 2, van die verordening genoemde doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB). Daarnaast moeten voor bestanden die onder een meerjarenplan vallen, totale toegestane vangsten (TAC's) worden vastgesteld in overeenstemming met de streefcijfers en maatregelen van die plannen. Overeenkomstig artikel 16, lid 1, van die Verordening moeten de vangstmogelijkheden zodanig aan de lidstaten worden toegewezen dat de relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten van iedere lidstaat voor elk visbestand of elke visserij gewaarborgd is.

¹ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

- (3) TAC's moeten overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1380/2013 worden vastgesteld op basis van het beschikbare wetenschappelijke advies, met inachtneming van zowel de biologische en sociaal-economische aspecten als de verplichting tot gelijke behandeling van de visserijsectoren, en in het licht van de standpunten die naar voren zijn gekomen tijdens de raadpleging van de belanghebbenden, met name op de bijeenkomsten van de betrokken adviesraden. TAC's moeten ook overeenkomstig de desbetreffende meerjarenplannen worden vastgesteld.
- (4) Uit hoofde van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 vallen alle bestanden waarvoor vangstbeperkingen gelden, sinds 1 januari 2019 onder de aanlandingsverplichting, hoewel er bepaalde vrijstellingen van toepassing kunnen zijn. Op basis van gezamenlijke aanbevelingen van de lidstaten en overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 heeft de Commissie een aantal gedelegeerde verordeningen vastgesteld met nadere uitvoeringsbepalingen voor de aanlandingsverplichting in de vorm van teruggooiplannen voor specifieke visserijen.
- (5) Bij het vaststellen van de vangstmogelijkheden voor bestanden die onder de aanlandingsverplichting vallen, moet er rekening mee worden gehouden dat teruggooi in principe niet meer is toegestaan. De vangstmogelijkheden moeten derhalve worden gebaseerd op de adviescijfers voor de totale vangsten (in plaats van die voor de aanlandingen oftewel de gewenste vangsten) die door de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) worden aangeleverd. De hoeveelheden die bij wijze van vrijstelling van de aanlandingsverplichting nog wel mogen worden teruggegooid, moeten in mindering worden gebracht op die adviescijfers voor de totale vangsten.

- (6) Voor bepaalde bestanden beveelt de ICES nulvangsten aan. Echter, indien de TAC's voor die bestanden op het aanbevolen niveau worden vastgesteld, zou de verplichting tot aanlanding van alle vangsten, inclusief bijvangsten van die bestanden in gemengde visserijen, resulteren in het verschijnen van “choke species” (knelsoorten of verstikkingssoorten). Om een evenwicht te vinden tussen de instandhouding van de visserijen, in het licht van de mogelijk ernstige sociaal-economische gevolgen als dat niet zou gebeuren, en de noodzaak om een goede biologische toestand van die bestanden te bereiken, rekening houdend met de moeilijkheid om alle bestanden in een gemengde visserij op het niveau van de maximale duurzame opbrengst (MDO) te bevissen, moeten voor die bestanden specifieke TAC's voor bijvangsten worden vastgesteld. Die TAC's moeten worden vastgesteld op een niveau dat de sterfte voor die bestanden doet afnemen en stimulansen biedt om de selectiviteit te verbeteren en bijvangsten van die bestanden te voorkomen. Ter vermindering van de vangsten van de bestanden waarvoor bijvangst-TAC's zijn vastgesteld, moeten de vangstmogelijkheden voor visserijen waarbij vis uit deze bestanden wordt gevangen, worden vastgesteld op niveaus die de biomassa van kwetsbare bestanden weer op een duurzaam peil helpen brengen. Ook moeten technische en controlemaatregelen die intrinsiek verbonden zijn met de vangstmogelijkheden, worden vastgesteld om illegale teruggooi te voorkomen.
- (7) Om er zoveel mogelijk voor te zorgen dat de vangstmogelijkheden in gemengde visserijen overeenkomstig artikel 16, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 worden benut, moet een quotumruilsysteem worden opgezet voor de lidstaten die geen quotum hebben voor hun onvermijdelijke bijvangsten.

- (8) Het meerjarenplan voor de Noordzee is ingevoerd bij Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad¹ en trad in 2018 in werking. Het meerjarenplan voor de westelijke wateren is ingevoerd bij Verordening (EU) 2019/472 van het Europees Parlement en de Raad² en trad in 2019 in werking. De vangstmogelijkheden voor de in artikel 1, lid 1, van die verordeningen vermelde bestanden moeten worden vastgesteld overeenkomstig de bandbreedte van visserijsterftewaarden die de MDO opleveren (“ F_{MDO} -bandbreedte”) en de vrijwaringsmaatregelen van die verordeningen. De F_{MDO} -bandbreedten zijn vermeld in de desbetreffende ICES-adviezen. Indien geen degelijke wetenschappelijke informatie beschikbaar is, moeten de vangstmogelijkheden voor de bijvangstbestanden worden vastgesteld conform de voorzorgsbenadering, zoals aangegeven in die verordeningen.

¹ Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2018 tot vaststelling van een meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot vastlegging van nadere bepalingen ter uitvoering van de aanlandingsverplichting in de Noordzee en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 676/2007 en (EG) nr. 1342/2008 van de Raad (PB L 179 van 16.7.2018, blz. 1).

² Verordening (EU) 2019/472 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 tot vaststelling van een meerjarenplan voor bestanden die worden gevangen in de westelijke wateren en daaraan grenzende wateren en voor de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordeningen (EU) 2016/1139 en (EU) 2018/973, en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007 en (EG) nr. 1300/2008 van de Raad (PB L 83 van 25.3.2019, blz. 1).

- (9) Overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EU) 2018/973 en artikel 8 van Verordening (EU) 2019/472 moeten, indien uit wetenschappelijk advies blijkt dat de paaibiomassa van een van de in artikel 1, lid 1, van die verordening genoemde bestanden lager is dan het grensreferentiepunt voor biomassa (B_{lim})¹, extra herstelmaatregelen worden genomen om te waarborgen dat het betrokken bestand snel weer boven een niveau komt dat de MDO kan opleveren. In het bijzonder kunnen deze herstelmaatregelen inhouden dat de gerichte visserij op het bestand in kwestie wordt geschorst en de vangstmogelijkheden voor die of andere bestanden in de betrokken visserijen voldoende worden verlaagd.
- (10) De TAC's voor blauwvintonijn (*Thunnus thynnus*) in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee moeten worden vastgesteld overeenkomstig Verordening (EU) 2016/1627 van het Europees Parlement en de Raad².
- (11) Voor bestanden waarvoor niet voldoende betrouwbare gegevens voorhanden zijn waarop ramingen van de omvang ervan kunnen worden gebaseerd, moeten de beheersmaatregelen en de TAC-niveaus worden vastgesteld volgens de voorzorgsbenadering voor het visserijbeheer zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, en met inachtneming van bestandspecifieke factoren, en met name de beschikbare informatie over de ontwikkelingen van de bestanden en overwegingen betreffende gemengde visserijen.

¹ B_{lim} is de biomassa waaronder er sprake kan zijn van verminderde reproductiecapaciteit.
² Verordening (EU) 2016/1627 van het Europees Parlement en de Raad van 14 september 2016 betreffende een meerjarig herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 302/2009 van de Raad (PB L 252 van 16.9.2016, blz. 1).

- (12) Krachtens het bij Verordening (EU) 2019/472 ingevoerde meerjarenplan voor de westelijke wateren moet het streefcijfer voor visserijsterfte voor de in artikel 1, lid 1, van die verordening genoemde bestanden binnen de in artikel 2, punt 2), van die verordening gedefinieerde F_{MDO} -bandbreedten blijven, zulks overeenkomstig artikel 4 van die verordening. De totale visserijsterfte voor zeebaars (*Dicentrarchus labrax*) in de ICES-sectoren 8a en 8b moet daarom overeenkomstig het MDO-advies van de ICES en de F_{MDO} -puntwaarde worden vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met de commerciële vangsten, met inbegrip van aanlandingen en teruggooi, en de recreatieve vangsten. De F_{MDO} -puntwaarde is de visserijsterfte die de langetermijn-MDO oplevert. De betrokken lidstaten (Frankrijk en Spanje) moeten passende maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de visserijsterfte bij hun vloten en recreatievissers niet hoger is dan de F_{MDO} -puntwaarde, conform artikel 4, lid 3, van Verordening (EU) 2019/472.
- (13) De maatregelen voor de recreatievisserij op zeebaars in de ICES-sectoren 8a en 8b moeten worden gehandhaafd, gezien de grote impact van die visserij op dat bestand. De meeneemlimiet moet worden gehandhaafd in lijn met het wetenschappelijk advies. Vaste netten moeten worden uitgesloten omdat deze niet selectief genoeg zijn en er waarschijnlijk meer exemplaren mee worden gevangen dan de vastgestelde grenswaarden. Gezien de ecologische, sociale en economische situatie, en met name de afhankelijkheid van de commerciële vissers in de kustgemeenschappen van de bestanden in kwestie, is met de maatregelen voor zeebaars een goed evenwicht gevonden tussen de belangen van de commerciële vissers en van de recreatievissers. Met die maatregelen kunnen recreatievissers vis vangen doordat rekening wordt gehouden met het effect ervan op de bestanden.

- (14) Op 4 november 2021 adviseerde de ICES dat er, bij toepassing van de voorzorgsbenadering, voor 2022 in het hele natuurlijke verspreidingsgebied, in alle habitats en in alle levensfasen nulvangsten van Europese aal (*Anguilla anguilla*) moesten zijn. Dat advies geldt voor zowel de recreatieve als de commerciële vangsten en heeft ook betrekking op vangsten van glasalen voor uitzetting en kweek. De ICES erkende ook dat vangsten die uitsluitend met het oog op latere vrijlating plaatsvinden, deel van de instandhoudingsmaatregelen kunnen uitmaken indien die maatregelen de totale overlevingskansen vergroten. De Commissie raadpleegde de adviesraden en de regionale groepen van lidstaten over de wijze waarop dit ICES-advies het best kon worden uitgevoerd. Voorts merkte de ICES op 30 mei 2022 op dat, ondanks de inspanningen van de lidstaten, over het geheel genomen geen vooruitgang werd geboekt bij de doelstelling dat in de hele Unie 40 % van de biomassa aan schieraal naar zee moet kunnen ontsnappen, conform artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad¹, en dat geen duidelijke sterftepatronen werden waargenomen. Ook adviseerde de ICES dat de inspanningen gericht moeten zijn op instandhoudingsmaatregelen die per definitie een grote kans maken om de sterfte terug te dringen en het ontsnappingspercentage te verhogen.

¹ Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad van 18 september 2007 tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal (PB L 248 van 22.9.2007, blz. 17).

- (15) Tijdens haar 45e jaarvergadering in 2022 heeft de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM) aanbeveling GFCM/45/2022/1 tot versterking van de beheersmaatregelen voor Europese aal in de Middellandse Zee (de geografische deelgebieden 1 tot en met 27 van de GFCM), die voorheen zijn vastgesteld in aanbeveling GFCM/42/20218/1, aangenomen. Die maatregelen omvatten een jaarlijkse sluitingsperiode van zes maanden die door elke verdragsluitende partij moet worden vastgesteld overeenkomstig het beheersplan of de beheersplannen voor aal en de temporele migratiepatronen van aal in de verdragsluitende partijen, alsmede een verbod op recreatievisserij. De verdragsluitende partijen kunnen besluiten een sluitingsperiode van zes opeenvolgende maanden vast te stellen, of een sluitingsperiode van 1 januari tot en met 31 maart en drie aanvullende maanden naar keuze tussen 1 april en 30 november. Overeenkomstig Aanbeveling GFCM/45/2022/1 moet de sluitingsperiode voor commerciële activiteiten en het verbod op recreatievisserij gelden voor alle mariene wateren van de Middellandse Zee en voor brakke wateren zoals estuaria, kustlagunes en overgangswateren. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd. Aangezien Aanbeveling GFCM/45/2022/1 niet geldt voor de Zwarte Zee en aangezien de Zwarte Zee en de daarmee verbonden riviersystemen geen natuurlijke habitat voor Europese aal vormen met het oog op de toepassing van Verordening (EG) nr. 1100/2007¹, mogen de maatregelen betreffende aal niet gelden voor de Zwarte Zee (geografisch deelgebied 29 van de GFCM).

¹ Zie Beschikking van de Commissie van 4 april 2008 houdende vaststelling dat de Zwarte Zee en de daarmee verbonden riviersystemen geen natuurlijke habitat voor Europese aal vormen met het oog op de toepassing van Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad, PB L 98 van 10.4.2008, blz. 14.

- (16) Op 3 november 2022 heeft de ICES voor 2023 zijn nulvangstadvies voor aal in alle habitats herhaald. Op basis van dat advies en rekening houdend met de feedback die tijdens de raadpleging van de belanghebbenden is ontvangen, is het passend de sluitingsperiode uit te breiden tot zes maanden voor alle aalvisserijactiviteiten in de wateren van de Unie in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan. Een sluitingsperiode van zes maanden moet het bestand beter beschermen dan de huidige nationale en Uniemaatregelen. De uitgebreide sluitingsperiode, waarin uitzettingsmaatregelen mogelijk blijven, zal het aalbestand helpen herstellen en zo bijdragen aan de verwezenlijking van de doelstelling van Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad dat ten minste 40 % van de volwassen aalen naar zee moet kunnen ontsnappen.

- (17) De periode van migratie van aal wordt in alle relevante wateren beïnvloed door een breed scala aan milieu- en biologische factoren en kan dus variëren naargelang de levensfase van aal en afhankelijk van de habitat en het geografische gebied, met name zeestraten. Daarom kan het passend zijn verschillende sluitingsperiodes vast te stellen, met name voor de verschillende visserijgebieden van een lidstaat en voor verschillende visserijen binnen die visserijgebieden, teneinde rekening te houden met die elementen en met de temporele en geografische migratiepatronen van aal in de levensfase van respectievelijk glasaal en schieraal. De betrokken lidstaten moeten op basis van die elementen de desbetreffende sluitingsperiode(n) vaststellen.
- (18) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad is het uitzetten van glasaal een instandhoudingsmaatregel die bepaalde lidstaten in hun beheersplannen voor aal hebben opgenomen. Voor de uitvoering van deze instandhoudingsmaatregel door die lidstaten moet er op bepaalde momenten van het jaar glasaal worden gevangen. Om de economische levensvatbaarheid van de visserij op glasaal te waarborgen, moet het vangen van bepaalde glasaal ook voor andere doeleinden worden toegestaan. Ten slotte is het, gezien de toestand van het aalbestand, passend de recreatievisserij op aal te verbieden.
- (19) Het wetenschappelijk advies voor bestanden *Elasmobranchii* (roggen en haaien) is een nulvangst wegens de slechte staat van instandhouding ervan. Bovendien betekent de hoge overlevingskans dat teruggooi, in plaats van aanlanding van de vangsten, bevorderlijk is voor de instandhouding van die bestanden, aangezien teruggooi niet wordt geacht de visserijsterfte aanzienlijk te verhogen. Het vissen op die soorten moet derhalve worden verboden. Op grond van artikel 15, lid 4, punt a), van Verordening (EU) nr. 1380/2013 geldt de aanlandingsverplichting niet voor soorten waarop niet mag worden gevestigd.

- (20) Voor sommige soorten, zoals bepaalde haaiensoorten, kan zelfs een beperkte visserij-activiteit een ernstig risico voor de instandhouding ervan meebrengen. Voor dergelijke soorten moeten de vangstmogelijkheden derhalve tot nul worden gereduceerd door middel van een totaalverbod op de visserij daarop.
- (21) Tijdens de 12e Conferentie van de partijen bij het Verdrag inzake de bescherming van trekkende wilde diersoorten (Manilla, 23-28 oktober 2017) is een aantal diersoorten toegevoegd aan de lijsten van beschermde soorten in de Aanhangsels I en II van dat verdrag. Daarom is het passend te bepalen dat vissersvaartuigen van de Unie die actief zijn in om het even welke wateren en vaartuigen van buiten de Unie die actief zijn in de wateren van de Unie, de beschermde status van die soorten in acht moeten nemen.
- (22) Om de benutting van de vangstmogelijkheden te maximaliseren, is het passend de mogelijkheid te bieden om tussen bepaalde TAC-gebieden met hetzelfde biologische bestand een flexibele regeling toe te passen.

- (23) Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad¹ heeft aanvullende voorwaarden geïntroduceerd voor het meerjarenbeheer van de TAC's, waaronder flexibiliteitsbepalingen voor voorzorgs- en analytische TAC's (artikelen 3 en 4). Krachtens artikel 2 van die verordening moet de Raad bij de vaststelling van de TAC's op basis van met name hun biologische toestand bepalen voor welke bestanden de artikelen 3 en 4 van die verordening niet gelden. Bij artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 is een jaarflexibiliteitsmechanisme ingevoerd voor alle onder de aanlandingsverplichting vallende bestanden. Om te voorkomen dat excessieve flexibiliteit afbreuk doet aan het beginsel van rationele en verantwoorde exploitatie van de biologische rijkdommen van de zee, aan de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen en aan de biologische toestand van de bestanden, mogen de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 alleen van toepassing zijn op analytische TAC's wanneer geen gebruik wordt gemaakt van de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet.
- (24) Indien een TAC aan slechts één lidstaat wordt toegewezen, moet die lidstaat overeenkomstig artikel 2, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) worden gemachtigd om die TAC te bepalen. Er moet worden gewaarborgd dat de lidstaat bij het bepalen van het TAC-niveau volledig in overeenstemming met de beginselen en voorschriften van het GVB handelt.
- (25) De maxima voor de visserijinspanning voor 2023 moeten worden vastgesteld overeenkomstig de artikelen 5, 6, 7 en 9 van en bijlage I bij Verordening (EU) 2016/1627.

¹ Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3).

- (26) De in deze verordening vermelde vangstmogelijkheden voor vissersvaartuigen van de Unie moeten worden gebruikt overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad¹, en met name de artikelen 33 en 34 van die verordening, betreffende de registratie van de vangsten en de visserijinspanning, respectievelijk de melding van gegevens over de uitputting van de vangstmogelijkheden. Derhalve moet worden gepreciseerd welke codes de lidstaten moeten gebruiken wanneer zij bij de Commissie gegevens over aanlandingen van onder deze verordening vallende bestanden indienen.

¹ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

- (27) De Visserijcommissie voor het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (NEAFC) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2022 de instandhoudingsmaatregelen bevestigd voor de twee roodbaarsbestanden (*Sebastes mentella*), met name ondiep pelagisch en diep pelagisch, in de Irminger Zee en daaraan grenzende wateren, waarbij gerichte visserij op die bestanden alsook ondersteunende activiteiten worden verboden. Bovendien stelde de NEAFC een verbod in op visserijactiviteiten in het gebied waar roodbaarzen samenkomen, teneinde bijvangst ertoe tot een minimum te beperken. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd. De NEAFC heeft geen aanbevelingen aangenomen voor roodbaars en Groenlandse heilbot/zwarte heilbot in de ICES-deelgebieden 1 en 2. De quota van de Unie moeten derhalve worden vastgesteld in lijn met het in de NEAFC ingenomen standpunt van de Unie. Gezien de lopende besprekingen over de uitvoering van het politiek akkoord tussen de Unie en Noorwegen met betrekking tot de visserij in de ICES-gebieden 1 en 2, is het echter passend dat de Unie na 31 maart 2023 de TAC voor roodbaars in de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 2 vaststelt, omdat de visserij beperkt is tot de periode van 1 juli tot en met 31 december 2023, en dat de Unie een voorlopig quotum van de Unie voor Groenlandse heilbot/zwarte heilbot in de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 2 voor het eerste kwartaal van 2023 vaststelt op 25 % van het totale quotum van de Unie van 1 711 ton, wat overeenkomt met 9,25 % van de TAC zoals voorgesteld door de EU tijdens de jaarvergadering van de NEAFC (18 494 ton).

- (28) De Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (Iccat) is tijdens haar jaarvergadering van 2022 overeengekomen de in 2022 vastgestelde TAC's voor mediterrane en Noord-Atlantische zwaardvis (*Xiphias gladius*), mediterrane witte tonijn (*Thunnus alalunga*), blauwe marlijn (*Makaira nigricans*), witte marlijn (*Tetrapturus albidus*), geelvintonijn (*Thunnus albacares*), grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) en blauwe haai (*Prionace glauca*) te behouden voor 2023. De Iccat heeft voor 2023 ook TAC's vastgesteld voor blauwvintonijn (*Thunnus thynnus*) en voor Zuid-Atlantische zwaardvis van respectievelijk 40 570 en 10 000 ton. De Iccat heeft ook toegewezen quota voor mediterrane witte tonijn voor 2023 en 2024 vastgesteld. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.
- (29) Voor het eerst heeft de Iccat ook een beheersprocedure voor Atlantische blauwvintonijn vastgesteld. Deze maatregel is erop gericht duurzame en winstgevende visserij op lange termijn tot stand te brengen voor zowel het westelijke bestand als het bestand in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee. De beheersprocedure draagt bij tot de verwezenlijking van de beheersdoelstellingen voor oostelijke en westelijke blauwvintonijn, onder meer door de vaststelling van beheerscycli van drie jaar en een uitvoeringsschema tot en met 2028. De TAC op grond van de beheersprocedure voor de periode 2023-2025 bedraagt 40 570 ton per jaar voor de bestanden van het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee. Deze maatregelen moeten derhalve worden geïmplementeerd in het recht van de Unie.

- (30) De Iccat heeft een beheersplan vastgesteld voor Zuid-Atlantische kortvinmakreelhaaien (*Isurus oxyrinchus*) die als bijvangst bij andere door de Iccat beheerde visserijen worden gevangen, om, met ingang van 2023, de overbevissing onmiddellijk tegen te gaan en geleidelijk een biomassaniveau te bereiken dat de MDO kan opleveren. Dit plan voorziet in het aan boord houden van bijvangsten van Zuid-Atlantische kortvinmakreelhaaien voor een totaal van 1 295 ton, wat overeenkomt met 503 ton voor de Unie. Volgens de Iccat-aanbeveling vormt de beperkte hoeveelheid bijvangsten die aan boord mag worden gehouden, geen duurzaam recht en laat zij toekomstige toewijzingen onverlet. Deze maatregel moet derhalve in het recht van de Unie worden geïmplementeerd door een bijvangst-TAC en een overeenkomstig Unie-quotum vast te stellen.
- (31) Om de visserijsterfte van jonge grootoogtonijnen en geelvintonijnen te beperken, heeft de Iccat voor 2023 ook een maximum van 300 visaantrekkende voorzieningen (FAD's) per vissersvaartuig behouden, evenals een sluitingsperiode van 72 dagen voor het gebruik van FAD's. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.
- (32) De Iccat heeft tijdens haar jaarvergadering van 2021 eveneens een 15-jarig herstelplan (voor 2022-2036) aangenomen voor mediterrane witte tonijn. Voor 2023 heeft de Iccat de TAC voor mediterrane witte tonijn op 2 500 ton vastgesteld. Bovendien heeft de Iccat voor Noord-Atlantische witte tonijn een TAC van 37 801 ton vastgesteld voor de periode 2022-2023, op grond van de vangstcontroleregeling en met het oog op de vaststelling van een procedure voor het langetermijnbeheer van dit bestand. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.

- (33) Op grond van verscheidene aanbevelingen van de Iccat kan de Unie op verzoek een percentage van haar ongebruikte quotum van Iccat-bestanden gedurende de periode van twee jaar overdragen. Deze aanbevelingen moeten zo spoedig mogelijk in het recht van de Unie worden geïmplementeerd op basis van het voorstel van de Commissie van 2 april 2022¹, zodat de lidstaten de door de Iccat voor 2023 vastgestelde quota van de Unie voor Iccat-bestanden in hun geheel kunnen gebruiken. In afwachting van de implementatie van die aanbevelingen in het recht van de Unie, moeten voor bepaalde bestanden quota voor de afzonderlijke lidstaten worden vastgesteld op basis van het totale quotum van de Unie voor 2023, zoals dat is overeengekomen door de Iccat vóór de aanpassingen wegens overbevissing of onderbevissing door de lidstaten. De quota van de afzonderlijke lidstaten voor 2023 moeten later met eventuele door de Iccat toegepaste verlagingen in overeenstemming worden gebracht op basis van de regels van de Unie voor verlagingen op grond van artikel 105 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 en rekening houdend met de mededeling van de Commissie over de richtsnoeren voor de verlaging van quota op grond van artikel 105, leden 1, 2 en 5, van die verordening².
- (34) De Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren (CCAMLR) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2022 vangstbeperkingen voor zowel doelsoorten als bijvangstsoorten aangenomen voor de periode van 1 december 2022 tot en met 30 november 2023. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.

¹ Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2017/2107 tot vaststelling van in het verdragsgebied van de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (Iccat) geldende beheers-, instandhoudings- en controlemaatregelen en van Verordening (EU) 2022/... tot vaststelling van een meerjarig beheersplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee.

² Mededeling van de Commissie over de richtsnoeren voor de verlaging van quota op grond van artikel 105, leden 1, 2 en 5, van Verordening (EG) nr. 1224/2009 en ter vervanging van mededeling 2012/C 72/07 (PB C 369 van 27.9.2022, blz. 3).

- (35) De Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (IOTC) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2022 de eerder vastgestelde maatregelen die van toepassing waren in het IOTC-bevoegdheidsgebied, gehandhaafd. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie geïmplementeerd blijven.
- (36) De jaarvergadering van de Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (SPRFMO) vindt plaats van 6 tot en met 15 februari 2023. In afwachting van die jaarvergadering en de vaststelling van de TAC's voor 2023 moeten de huidige maatregelen voor het SPRFMO-verdragsgebied die functioneel met de TAC's verbonden zijn, voorlopig worden gehandhaafd.
- (37) De Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn (IATTC) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2022 besloten de huidige maatregelen voor het verdragsgebied te handhaven. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.
- (38) De Commissie voor de instandhouding van de zuidelijke blauwvintonijn (CCSBT) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2022 de TAC voor zuidelijke blauwvintonijn (*Thunnus maccoyii*) voor 2023, zoals vastgesteld tijdens de jaarvergadering van 2020 voor een periode van drie jaar (2021-2023), bevestigd. Die maatregel moet in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.
- (39) De Visserijorganisatie voor het zuidoostelijk deel van de Atlantische Oceaan (Seafo) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2022 besloten om in 2023 het merendeel van de TAC's voor 2022 voor de onder haar bevoegdheid vallende soorten te behouden tot haar volgende jaarvergadering in 2023.

- (40) De Commissie voor de visserij in de westelijke en centrale Stille Oceaan (WCPFC) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2022 besloten de huidige maatregelen voor het WCPFC-verdragsgebied te handhaven. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.
- (41) De Visserijorganisatie voor het noordwestelijke deel van de Atlantische Oceaan (NAFO) heeft tijdens haar 44e jaarvergadering in 2022 een aantal vangstmogelijkheden voor 2023 vastgesteld voor bepaalde bestanden in de deelgebieden 1 tot en met 4 van het NAFO-verdragsgebied. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.
- (42) Tijdens de negende jaarvergadering van de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan (Siofa) in 2022 werd besloten de eerder vastgestelde vangstmogelijkheden voor de onder die overeenkomst vallende bestanden te behouden. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie geïmplementeerd blijven.
- (43) Uit hoofde van artikel 498, lid 2, van de Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds¹ (de “handels- en samenwerkingsovereenkomst”), moeten de Unie en het Verenigd Koninkrijk jaarlijks overleg houden om, uiterlijk op 10 december van elk jaar, de TAC's voor het volgende jaar overeen te komen voor de in bijlage 35 bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst vermelde bestanden. Indien zulke TAC's niet uiterlijk op 10 december zijn overeengekomen, moeten de partijen het overleg onmiddellijk voortzetten met het blijvende doel de TAC's overeen te komen, zoals vereist op grond van artikel 499, lid 1, van de Handels- en samenwerkingsovereenkomst.

¹ PB L 149 van 30.4.2021, blz. 10.

- (44) In 2022 hebben de Unie, het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen trilateraal overleg gehouden over zes gedeelde en gezamenlijk beheerde bestanden in de gebieden onder de jurisdictie van alle drie de partijen, om overeenstemming te bereiken over het beheer van die bestanden, met inbegrip van de vangstmogelijkheden voor 2023. Dat overleg vond plaats tussen 3 november en 9 december 2022, op basis van het door de Raad op 20 oktober 2022 bekrachtigde standpunt van de Unie. Het resultaat van het overleg werd vastgelegd in goedgekeurde notulen, die op 9 december 2022 werden ondertekend door de delegatiehoofden van de Unie, het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen. De desbetreffende vangstmogelijkheden moeten derhalve worden vastgesteld op het met het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen overeengekomen niveau, samen met de andere bepalingen van de goedgekeurde notulen.
- (45) Ten behoeve van het herstel en duurzame langetermijnbeheer van kabeljauw in de Noordzee in overeenstemming met artikel 13 van Verordening (EU) 2018/973, moeten de met het VK en Noorwegen in 2022 overeengekomen herstelmaatregelen voor dit bestand worden gehandhaafd.
- (46) De Unie houdt jaarlijks bilateraal overleg met Noorwegen over twee gedeelde en gezamenlijk beheerde bestanden in het Skagerrak, om overeenstemming te bereiken over het beheer van die bestanden, met inbegrip van de vangstmogelijkheden voor het volgende jaar, alsook de uitwisseling van quota en toegangsregelingen.

- (47) De Unie houdt multilateraal overleg met de kuststaten over de vaststelling van vangstmogelijkheden voor grote pelagische bestanden, waaronder makreel, blauwe wijting en Atlantisch-Scandinavische haring, en over een verdelingsregeling voor makreel.
- (48) Aangezien het bilaterale overleg met Noorwegen nog niet is afgerond, moet de Raad, met volledige inachtneming van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee (Unclos), voorlopige TAC's vastleggen voor de Uniewateren en de internationale wateren, en de wateren waartoe vissersvaartuigen van de Unie toegang krijgen, en Noorwegen daarvan in kennis stellen. Deze voorlopige TAC's zijn gebaseerd op een verlenging van de TAC's die door de Raad zijn vastgesteld voor 2022, waarbij een verhouding van 25 % wordt toegepast op die TAC-niveaus voor 2022 om zo het eerste kwartaal van 2023 te bestrijken.
- (49) De voorlopige TAC's moeten zorgen voor rechtszekerheid voor exploitanten uit de Unie en voor voortzetting van duurzame visserijactiviteiten totdat het overleg is afgerond overeenkomstig het rechtskader en de internationale verplichtingen van de Unie of totdat, indien het overleg mislukt, de Raad unilaterale TAC's voor de Unie vaststelt.

(50) Op 16 december 2022 heeft de Unie met het Verenigd Koninkrijk overeenstemming bereikt over de vaststelling van een groot aantal TAC's voor 2023 voor in bijlage 35 bij de Handels- en samenwerkingsovereenkomst vermelde bestanden. Het resultaat van het overleg werd vastgelegd in het schriftelijk verslag, dat op 20 december 2022 door de Raad is goedgekeurd en door de vertegenwoordiger van de Commissie namens de Unie en door het hoofd van de delegatie van het Verenigd Koninkrijk en is ondertekend overeenkomstig artikel 498, lid 6, van de Handels- en samenwerkingsovereenkomst en Besluit (EU) 2021/1875 van de Raad¹. Het schriftelijk verslag is het resultaat van het overleg dat de Unie met het Verenigd Koninkrijk heeft gevoerd overeenkomstig artikel 498, leden 2, 4 en 6, van de Handels- en samenwerkingsovereenkomst, de doelstellingen en beginselen van de artikelen 2, 3, 28 en 33 van Verordening (EU) nr. 1380/2013, de artikelen 4 en 5 van de meerjarenplannen voor de westelijke wateren en voor de Noordzee, en Besluit (EU) 2021/1875 van de Raad. Het standpunt van de Unie tijdens het overleg was gebaseerd op die doelstellingen en beginselen en op het beste beschikbare wetenschappelijke advies, voornamelijk dat van de ICES overeenkomstig artikel 494, lid 3, punt c), van de Handels- en samenwerkingsovereenkomst. De desbetreffende vangstmogelijkheden moeten worden vastgesteld op het niveau dat in dat schriftelijk verslag is aangegeven, en de overige, ook in dat verslag opgenomen maatregelen die functioneel met de vangstmogelijkheden verbonden zijn, moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.

¹ Besluit (EU) 2021/1875 van de Raad van 22 oktober 2021 betreffende het namens de Unie in het jaarlijks overleg met het Verenigd Koninkrijk in te nemen standpunt om tot een overeenkomst te komen over de totale toegestane vangsten (PB L 378 van 26.10.2021, blz. 6).

- (51) Voor bepaalde gedeelde bestanden die gezamenlijk met het Verenigd Koninkrijk worden beheerd, heeft de ICES na de toetsing ervan aan de MDO in zijn wetenschappelijk advies nulvangsten aanbevolen. Indien de TAC's voor die bestanden op het in dergelijk advies aanbevolen niveau worden vastgesteld, zou de verplichting om in gemengde visserijen alle vangsten in de wateren van zowel de Unie als het Verenigd Koninkrijk, met inbegrip van bijvangsten van die bestanden, aan te landen, leiden tot het verschijnen van zogenaamde “choke species” (knelsoorten of verstikkingssoorten). Om een evenwicht te vinden tussen de noodzaak tot voortzetting van die gemengde visserijen – gelet op de mogelijk ernstige sociaal-economische gevolgen van volledige onderbreking van die visserijen – en de noodzaak om een goede biologische toestand van die bestanden te bereiken, en rekening houdend met de moeilijkheid om alle bestanden in een gemengde visserij tegelijkertijd op MDO-niveau te bevissen, zijn de Unie en het Verenigd Koninkrijk het erover eens geworden dat het wenselijk is om voor die bestanden specifieke TAC's voor bijvangsten vast te stellen. Die TAC's moeten worden vastgesteld op een niveau dat de sterfte voor die bestanden doet afnemen en stimulansen biedt om de selectiviteit te verbeteren en bijvangsten van die bestanden te voorkomen. Het niveau van de vangstmogelijkheden voor deze bestanden moet conform het schriftelijk verslag worden vastgesteld om een gelijk speelveld voor de marktdeelnemers in de Unie te waarborgen en tegelijkertijd te zorgen voor een duidelijk herstel van de biomassa van deze bestanden.

(52) Aangezien de biomassa van de bestanden blauwe leng in de internationale wateren van ICES 1 en 2 (BLI/12INT-), blauwe leng in de Noordzee (BLI/24-), blauwe leng in het Skagerrak (BLI/03/A-), kabeljauw in de Ierse Zee (COD/07A), kabeljauw ten westen van Schotland (COD/5BE6A), kabeljauw in de Keltische Zee (COD/7XAD34), haring in de Keltische Zee (HER/7G-K), horsmakreel (westelijke wateren) (JAX/2A-14)¹, zeebrasem 6, 7 en 8 (SBR/678-) en wijting in de Ierse Zee (WHG/07A) onder de biomassareferentiepunten (B_{lim}) liggen, zijn de Unie en het Verenigd Koninkrijk overeengekomen dat het bij wijze van aanvullende herstelmaatregel noodzakelijk is dat voor die bestanden geen jaarflexibiliteit mag worden gebruikt voor overdrachten van 2022 naar 2023, zodat de vangsten in 2023 de voor die bestanden vastgestelde TAC niet overschrijden. Daarom hebben de betrokken lidstaten een verklaring opgesteld waarin zij zich ertoe verbinden die flexibiliteit niet te gebruiken voor die bestanden. Onder die verklaring valt ook kabeljauw in het Kattegat (COD/03AS.), rondneusgrenadier in het Skagerrak, het Kattegat en de Baltische Zee (RNG/03-), Noordse garnaal in de Noordzee (PRA/2AC4-C), tong ten westen van Schotland (SOL/56-14) en horsmakreel (zuidelijke wateren) (JAX/08C.), autonome bestanden waarvoor de biomassa ook beneden B_{lim} ligt.

¹ Dit geldt ook voor zuidelijke horsmakreel (JAX/8C.).

- (53) Gezien de waargenomen verbetering in de toestand van het doornhaaibestand (*Squalus acanthias*) zijn de Unie en het Verenigd Koninkrijk overeengekomen dat dit bestand niet langer een verboden soort moet zijn, maar dat, ter bescherming van een onderdeel van dit bestand dat bijzonder kwetsbaar is voor visserijsterfte, gerichte visserij op scholen volwassen vrouwtjes moet worden ontmoedigd. Daartoe zijn de Unie en het Verenigd Koninkrijk overeengekomen dat bij het vissen op doornhaai een maximale grootte van 100 cm in acht moet worden genomen. Een dergelijke maatregel is functioneel verbonden met de TAC voor het bestand, aangezien zonder die maatregel het TAC-niveau alleen niet voldoende bescherming biedt voor paaiende vrouwtjes, die een bijzonder kwetsbaar deel van de populatie vormen. Die maximumgrootte moet niet langer van toepassing zijn op de datum waarop een gedelegeerde handeling tot invoering van overeenkomstige maatregelen en tot regeling van de behandeling van vangsten van die bestanden van meer dan 100 cm van toepassing wordt.
- (54) De Unie en het Verenigd Koninkrijk zijn wederkerige toegang in 2023 overeengekomen om in hun exclusieve economische zones een initieel totaal van 280 ton Noord-Atlantische witte tonijn te vissen. Dit sluit de toegang tot gebieden die onder artikel 5, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 vallen, uit.
- (55) De lijst van bestanden waarvoor in het geval van een verlenging van de TAC een hoger percentage dan 25 % geldt, is gebaseerd op de analyse van het quotumgebruik door de lidstaten in het eerste kwartaal van de laatste drie jaar waarvoor gegevens beschikbaar zijn (2018-2021). Deze verhoogde voorlopige TAC's zijn in overeenstemming met het ICES-advies, het toepasselijke rechtskader van de Unie en de Handels- en samenwerkingsovereenkomst. Daarmee kunnen de vissersvaartuigen van de Unie de vangstmogelijkheden benutten waarop zij recht hebben en die zij anders mis zouden lopen vanwege de seizoensgebondenheid van de visserij op de betrokken bestanden.

- (56) Dit niveau zou, ten minste tot en met 31 maart 2023, toereikend moeten zijn voor de vissersvaartuigen van de Unie.
- (57) De Unie zal de betrokken derde landen in kennis stellen van de voorlopige TAC's.
- (58) Seizoenssluitingen voor de visserij op zandspieringen met bepaald gesleept vistuig in de ICES-sectoren 2a en 3a, en in ICES-deelgebied 4, worden gehandhaafd om de paaiplaatsen te beschermen en vangsten van jonge zandspieringen te beperken.
- (59) Volgens de procedure in de Partnerschapsovereenkomst inzake duurzame visserij tussen de Europese Unie, enerzijds, en de regering van Groenland en de regering van Denemarken, anderzijds, en het protocol tot uitvoering van die overeenkomst¹ heeft het gemengd comité de vangstmogelijkheden vastgesteld waarover de Unie in 2023 in de Groenlandse wateren kan beschikken. Het niveau van de vangstmogelijkheden voor de Unie in de Groenlandse wateren in 2023 is vastgelegd in de notulen van de vergadering van het gemengd comité van 23 en 24 november 2022 in Brussel. De betrokken vangstmogelijkheden moeten derhalve worden vastgesteld op het in die notulen vastgestelde niveau, rekening houdend met de verwachte overdrachten aan Noorwegen in het kader van de jaarlijkse uitwisseling van vangstmogelijkheden.

¹ PB L 175 van 18.5.2021, blz. 3.

- (60) De vangstmogelijkheden voor lodde (*Mallotus villosus*) in de Groenlandse wateren van 5 en 14 voor de vangstperiode van 15 oktober 2022 tot en met 15 april 2023 zijn in Verordening (EU) 2022/109 van de Raad aangegeven als “Nog vast te stellen”. Op 5 oktober 2022 hebben de Groenlandse autoriteiten de Unie het loddequotum meegedeeld dat voor het visseizoen 2022-2023 aan de Unie wordt aangeboden in het kader van de Partnerschapsovereenkomst inzake duurzame visserij en het bijbehorende uitvoeringsprotocol, en dat 7 760 ton bedraagt. Overeenkomstig de goedgekeurde notulen van het visserijoverleg tussen de Unie en Noorwegen voor 2022, die op 10 december 2021 zijn ondertekend, moet deze hoeveelheid voor het visseizoen 2022-2023 aan Noorwegen worden overgedragen. De vangstmogelijkheden moeten derhalve dienovereenkomstig worden vastgesteld.
- (61) Wat de vangstmogelijkheden voor sneeuwkrab (*Chionoecetes* spp.) rond de Spitsbergen-archipel betreft, verleent het Verdrag van 9 februari 1920 betreffende Spitsbergen (Svalbard) (het “Verdrag van Parijs van 1920”) alle partijen bij dat verdrag gelijkelijk en zonder onderscheid toegang tot de hulpbronnen rond Spitsbergen, ook wat visserij betreft. De Unie heeft haar standpunt aangaande dat toegangsrecht met betrekking tot de visserij op sneeuwkrab op het continentaal plat rond de Spitsbergen-archipel uiteengezet in verschillende nota's-verbaal aan Noorwegen, meest recentelijk op 26 februari 2021, 28 juni 2021 en 1 augustus 2022. Teneinde te garanderen dat de exploitatie van sneeuwkrabben rond de Spitsbergen-archipel in overeenstemming is met de niet-discriminerende beheersregels die kunnen worden vastgesteld door Noorwegen, dat overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee (Unclos) en het Verdrag van Parijs van 1920 soevereiniteit en jurisdictie over het gebied heeft, is het passend te bepalen hoeveel vaartuigen tot deze visserij worden toegelaten. De verdeling van deze vangstmogelijkheden onder de lidstaten geldt alleen voor 2023. Er wordt aan herinnerd dat in de Unie de primaire verantwoordelijkheid voor de naleving van de toepasselijke wetgeving bij de vlaggenlidstaten ligt.

(62) Met betrekking tot de vangstmogelijkheden voor kabeljauw in de wateren van de Spitsbergen-archipel verleent het Verdrag van Parijs van 1920 alle partijen bij dat verdrag gelijkelijk en zonder onderscheid toegang tot de hulpbronnen rond de Spitsbergen-archipel, ook wat visserij betreft. De Raad moet derhalve het quotum van de Unie voor kabeljauw in de wateren rond de Spitsbergen-archipel en de internationale wateren van ICES-deelgebied 1 en -sector 2b vaststellen op basis van de referentie-TAC voor kabeljauw in het noordoostelijke deel van het noordpoolgebied en de historische visrechten van de Unie. Overeenkomstig het politieke akkoord van 29 april 2022 tussen de Unie en Noorwegen met betrekking tot de visserij in de ICES-deelgebieden 1 en 2 moet Noorwegen het kabeljauwquotum voor vaartuigen van de Unie die in de wateren van de Spitsbergen-archipel op kabeljauw vissen, in zijn wetgeving vaststellen op 2,8274 % van de referentie-TAC, hetgeen ook overeenstemt met de rechten van de Unie krachtens het Verdrag van Parijs van 1920. Aangezien de besprekingen over de uitvoering van het politieke akkoord tussen de Unie en Noorwegen nog gaande zijn, is het passend dat de Unie voor het eerste kwartaal van 2023 een voorlopig quotum van de Unie voor kabeljauw in de wateren van de Spitsbergen-archipel en de internationale wateren van ICES-deelgebied 1 en -sector 2b vaststelt. Rekening houdend met het historische aandeel van de Unie voor kabeljauw in de wateren van de Spitsbergen-archipel, moet dat voorlopige quotum van de Unie worden vastgesteld op 3 907 ton. Bovendien is Noorwegen voornemens in zijn wetgeving voor de Unie een voorlopig quotum voor kabeljauw in de wateren van de Spitsbergen-archipel op dat niveau vast te stellen voor de periode van 1 januari tot en met 31 maart 2023. De voorlopige quota moeten aan de lidstaten worden toegewezen overeenkomstig Besluit 87/277/EEG van de Raad¹, met de nodige aanpassingen als gevolg van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie, en met de verhouding tussen de hoogte van het voorlopige quotum van de Unie en het aandeel van de Unie in het bestand.

¹ Besluit 87/277/EEG van de Raad van 18 mei 1987 betreffende de verdeling van de vangstmogelijkheden voor kabeljauw in het gebied van Spitsbergen en Bereneiland en in sector 3M zoals omschreven in het NAFO-Verdrag (PB L 135 van 23.5.1987, blz. 29).

- (63) Overeenkomstig de verklaring van de Unie aan de Bolivariaanse Republiek Venezuela over de toekenning van vangstmogelijkheden in de wateren van de Unie aan vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren in de exclusieve economische zone voor de kust van Frans-Guyana¹, moet worden bepaald welke vangstmogelijkheden voor snappers in de wateren van de Unie ter beschikking van Venezuela worden gesteld.
- (64) Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van deze verordening, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend tot machtiging van individuele lidstaten om toegewezen visserijinspanningen te beheren volgens een systeem van kilowatt per dag, tot toekenning van extra zeedagen voor de definitieve beëindiging van visserijactiviteiten en voor de versterkte aanwezigheid van wetenschappelijke waarnemers, en tot opstelling van spreadsheetformats voor het verzamelen en doorsturen van informatie over overdrachten van zeedagen tussen vissersvaartuigen die de vlag van eenzelfde lidstaat voeren. De Commissie moet die bevoegdheden uitoefenen in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad².

¹ Besluit (EU) 2015/1565 van de Raad van 14 september 2015 houdende goedkeuring, namens de Europese Unie, van de verklaring inzake de toekenning van vangstmogelijkheden in de wateren van de EU aan vissersvaartuigen die de vlag van de Bolivariaanse Republiek Venezuela voeren in de exclusieve economische zone voor de kust van Frans-Guyana (PB L 244 van 19.9.2015, blz. 55).

² Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

- (65) Aangezien sommige bepalingen continu moeten worden toegepast, en teneinde een gebrek aan rechtszekerheid in de periode tussen het einde van het vorige jaar en de datum van inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor het volgende jaar te voorkomen, moet deze verordening wat de verbodsbepalingen en de bepalingen inzake seizoenssluitingen betreft, begin 2024 van toepassing blijven tot aan de inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2024. Voorts moeten dergelijke bepalingen die van 1 januari 2023 tot en met 31 december 2024 van toepassing zijn, begin 2025 van toepassing blijven tot de inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2025.
- (66) Om ervoor te zorgen dat de visserijactiviteiten niet worden onderbroken en de bestaansmiddelen van de vissers van de Unie worden veiliggesteld, moet deze verordening met ingang van 1 januari 2023 van toepassing zijn, met uitzondering van de bepalingen inzake de beperkingen van de visserijinspanning, die van toepassing moeten zijn met ingang van 1 februari 2023, en sommige bepalingen voor bijzondere gebieden, waarvoor een specifieke toepassingsdatum moet gelden. Gezien de urgentie moet deze verordening onmiddellijk na de bekendmaking ervan in werking treden.

- (67) Bepaalde internationale maatregelen waarbij vangstmogelijkheden voor de Unie worden ingesteld of beperkt, zijn eind 2022 door de betrokken ROVB's vastgesteld en zijn vóór de inwerkingtreding van deze verordening van toepassing geworden. De bepalingen waarbij die maatregelen in het recht van de Unie worden geïmplementeerd, moeten derhalve met terugwerkende kracht van toepassing zijn. Aangezien het visseizoen in het CCAMLR-verdragsgebied van 1 december tot en met 30 november loopt en bepaalde vangstmogelijkheden of -verboden in het CCAMLR-verdragsgebied worden vastgesteld voor een periode die ingaat op 1 december 2022, moeten de desbetreffende bepalingen van deze verordening met ingang van die datum van toepassing zijn. Voorts loopt het visseizoen voor ijsheken (*Dissostichus* spp.) in het Siofa-overeenkomstgebied van 1 december tot en met 30 november, en aangezien de TAC's voor die soortengroep worden vastgesteld voor een periode die ingaat op 1 december 2022, moeten de TAC's met ingang van die datum van toepassing zijn. Deze toepassing met terugwerkende kracht doet geen afbreuk aan het beginsel van gewettigd vertrouwen, aangezien het voor vissersvaartuigen die de vlag van een verdrag- of overeenkomstsluitende partij voeren, verboden is om zonder machtiging te vissen in het CCAMLR-verdragsgebied of het Siofa-overeenkomstgebied. Verder moeten de lidstaten er overeenkomstig de Iccat-regels op toezien dat hun vissersvaartuigen gedurende de 15 dagen vóór het begin van de sluitingsperiode, dus vanaf 17 december 2022, geen FAD's uitzetten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Onderwerp

1. Bij deze verordening worden vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden, waaronder bepaalde diepzeevisbestanden, vastgesteld die in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie beschikbaar zijn.
2. De in lid 1 bedoelde vangstmogelijkheden omvatten:
 - a) de vangstbeperkingen voor 2023 en, waar zulks in deze verordening is aangegeven, voor 2024;
 - b) de beperkingen van de visserijinspanning voor 2023, met uitzondering van de in bijlage II vermelde beperkingen van de visserijinspanning, die van toepassing zijn van 1 februari 2023 tot en met 31 januari 2024;
 - c) de vangstmogelijkheden voor de periode van 1 december 2022 tot en met 30 november 2023 voor bepaalde bestanden in het CCAMLR-verdragsgebied en voor bepaalde bestanden in het Siofa-overeenkomstgebied.

Artikel 2
Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op de volgende vissersvaartuigen:
 - a) vissersvaartuigen van de Unie; en
 - b) vaartuigen van derde landen in wateren van de Unie.

2. Deze verordening is tevens van toepassing op:
 - a) bepaalde recreatievisserijen die uitdrukkelijk vermeld zijn in de desbetreffende bepalingen van deze verordening, en
 - b) commerciële visserijen vanaf de kust.

Artikel 3
Definities

Voor de toepassing van deze verordening gelden de definities van artikel 4 van Verordening (EU) nr. 1380/2013. Daarnaast wordt verstaan onder:

- a) “vaartuig van een derde land”: een vissersvaartuig dat de vlag voert van en geregistreerd is in een derde land;
- b) “recreatievisserijen”: niet-commerciële visserijactiviteiten waarmee de biologische hulpbronnen van de zee worden geëxploiteerd in het kader van recreatie, toerisme of sport;
- c) “internationale wateren”: wateren die niet onder de soevereiniteit of jurisdictie van enige staat vallen;
- d) “totaal toegestane vangst” (TAC):
 - i) in visserijen die onder de in artikel 15, leden 4 tot en met 7, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde vrijstelling van de aanlandingsverplichting vallen: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden aangeland;
 - ii) in de overige visserijen: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden gevangen;
- e) “quotum”: een gedeelte van een TAC dat is toegewezen aan de Unie, aan een lidstaat of aan een derde land;

- f) “analytische beoordeling”: een kwantitatieve evaluatie van trends voor een bepaald bestand op basis van gegevens over de biologie en de exploitatie van dat bestand die blijkens wetenschappelijke toetsing van toereikende kwaliteit zijn om de basis te vormen voor wetenschappelijke adviezen over opties voor toekomstige vangsten;
- g) “maaswijdte”: de maaswijdte van visnetten in de zin van artikel 6, punt 34, van Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad¹;
- h) “vissersvlootregister van de Unie”: het register dat door de Commissie is ingesteld krachtens artikel 24, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
- i) “visserijlogboek”: het logboek als bedoeld in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
- j) “instrumentboei”: een boei die duidelijk is gemarkeerd met een uniek referentienummer waarmee de eigenaar kan worden geïdentificeerd en die is uitgerust met een satellietvolgsysteem om de positie ervan te monitoren;
- k) “operationele boei”: een vooraf geactiveerde instrumentboei die is ingeschakeld en op een niet-verankerde visaantrekkende voorziening (FAD) of boomstam is uitgezet op zee, die posities of andere beschikbare informatie zoals echoloodpeilingen verstuurt.

¹ Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende de instandhouding van visbestanden en de bescherming van mariene ecosystemen door middel van technische maatregelen, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1967/2006 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en de Verordeningen (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 en (EU) 2019/1022 van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 894/97, (EG) nr. 850/98, (EG) nr. 2549/2000, (EG) nr. 254/2002, (EG) nr. 812/2004 en (EG) nr. 2187/2005 van de Raad (PB L 198 van 25.7.2019, blz. 105).

Artikel 4
Visserijzones

Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende definities van visserijgebieden:

- a) “ICES-gebieden” (Internationale Raad voor het onderzoek van de zee): de geografische gebieden als omschreven in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad¹;
- b) “Skagerrak”: het geografische gebied dat in het westen wordt begrensd door een lijn van de vuurtoren van Hanstholm naar die van Lindesnes, en in het zuiden door een lijn van de vuurtoren van Skagen naar die van Tistlarna en vandaar naar het dichtstbijgelegen punt op de Zweedse kust;
- c) “Kattegat”: het geografische gebied dat in het noorden wordt begrensd door een lijn van de vuurtoren van Skagen naar die van Tistlarna en vandaar naar het dichtstbijgelegen punt op de Zweedse kust, en in het zuiden door een lijn van Kaap Hasenøre naar Kaap Gniben, van Korshage naar Spodsbjerg en van Kaap Gilbjerg naar Kullen;

¹ Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten die in het noordoostelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 70).

d) “functionele eenheid 16 van ICES-deelgebied 7”: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:

- 53° 30' NB 15° 00' WL,
- 53° 30' NB 11° 00' WL,
- 51° 30' NB 11° 00' WL,
- 51° 30' NB 13° 00' WL,
- 51° 00' NB 13° 00' WL,
- 51° 00' NB 15° 00' WL;

e) “functionele eenheid 25 van ICES-sector 8c”: het geografische zeegebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:

- 43° 00' NB 9° 00' WL,
- 43° 00' NB 10° 00' WL,
- 43° 30' NB 10° 00' WL,
- 43° 30' NB 9° 00' WL,
- 44° 00' NB 9° 00' WL,
- 44° 00' NB 8° 00' WL,
- 43° 30' NB 8° 00' WL;

- f) “functionele eenheid 26 van ICES-sector 9a”: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:
- 43° 00' NB 8° 00' WL,
 - 43° 00' NB 10° 00' WL,
 - 42° 00' NB 10° 00' WL,
 - 42° 00' NB 8° 00' WL;
- g) “functionele eenheid 27 van ICES-sector 9a”: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:
- 42° 00' NB 8° 00' WL,
 - 42° 00' NB 10° 00' WL,
 - 38° 30' NB 10° 00' WL,
 - 38° 30' NB 9° 00' WL,
 - 40° 00' NB 9° 00' WL,
 - 40° 00' NB 8° 00' WL;
- h) “functionele eenheid 30 van ICES-sector 9a”: het geografische gebied onder de jurisdictie van Spanje in de Golf van Cádiz en in de aangrenzende wateren van ICES-sector 9a;

- i) “functionele eenheid 31 van ICES-sector 8c”: het geografische zeegebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:
- 43° 30' NB 6° 00' WL,
 - 44° 00' NB 6° 00' WL,
 - 44° 00' NB 2° 00' WL,
 - 43° 30' NB 2° 00' WL;
- j) “Golf van Cádiz”: het geografische gebied van ICES-sector 9a ten oosten van 7° 23' 48" WL;
- k) “CCAMLR-verdragsgebied” (Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren): het geografische gebied als gedefinieerd in artikel 2, punt a), van Verordening (EG) nr. 601/2004 van de Raad¹;
- l) “Cecaf-gebieden” (Visserijcommissie voor het centraal-oostelijk deel van de Atlantische Oceaan): de geografische gebieden als omschreven in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad²;

¹ Verordening (EG) nr. 601/2004 van de Raad van 22 maart 2004 tot vaststelling van bepaalde controlemaatregelen voor de visserij in het verdragsgebied van het Verdrag inzake de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 3943/90, (EG) nr. 66/98 en (EG) nr. 1721/1999 (PB L 97 van 1.4.2004, blz. 16).

² Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten in bepaalde gebieden buiten de Noord-Atlantische Oceaan (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 1).

- m) “IATTC-verdragsgebied” (Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag ter versterking van de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn opgericht bij het Verdrag van 1949 tussen de Verenigde Staten van Amerika en de Republiek Costa Rica (Verdrag van Antigua)¹;
- n) “Iccat-verdragsgebied” (Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen): het geografische gebied als omschreven in het Internationaal Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen²;
- o) “bevoegdheidsgebied van de IOTC” (Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan): het geografische gebied als omschreven in de Overeenkomst tot oprichting van de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan³;

¹ PB L 224 van 16.8.2006, blz. 24. De Unie heeft het Verdrag ter versterking van de IATTC goedgekeurd bij Besluit 2006/539/EG van de Raad van 22 mei 2006 betreffende de sluiting, namens de Europese Gemeenschap, van het Verdrag ter versterking van de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn opgericht bij het Verdrag van 1949 tussen de Verenigde Staten van Amerika en de Republiek Costa Rica (PB L 224 van 16.8.2006, blz. 22).

² PB L 162 van 18.6.1986, blz. 34. De Unie is tot de Iccat toegetreden bij Besluit 86/238/EEG van de Raad van 9 juni 1986 inzake de toetreding van de Gemeenschap tot het Internationaal Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen, gewijzigd bij het Protocol gehecht aan de op 10 juli 1984 te Parijs ondertekende Slotakte van de conferentie van gevolmachtigden van de staten die partij zijn bij het Verdrag (PB L 162 van 18.6.1986, blz. 33).

³ PB L 236 van 5.10.1995, blz. 25. De Unie is tot de IOTC toegetreden bij Besluit 95/399/EG van de Raad van 18 september 1995 inzake de toetreding van de Gemeenschap tot de Overeenkomst tot oprichting van de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (PB L 236 van 5.10.1995, blz. 24).

- p) “NAFO-gebieden” (Visserijorganisatie voor het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan): de geografische gebieden als omschreven in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 217/2009 van het Europees Parlement en de Raad¹;
- q) “Seafo-verdragsgebied” (Visserijorganisatie voor het zuidoostelijk deel van de Atlantische Oceaan): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden in het zuidoostelijk deel van de Atlantische Oceaan²;
- r) “Siofa-overeenkomstgebied” (Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan): het geografische gebied als omschreven in de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan³;

¹ Verordening (EG) nr. 217/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de indiening van statistieken van de vangsten en de visserijactiviteit van de lidstaten die in het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 42).

² PB L 234 van 31.8.2002, blz. 40. De Unie heeft het Seafo-verdrag goedgekeurd bij Besluit 2002/738/EG van de Raad van 22 juli 2002 betreffende de sluiting door de Europese Gemeenschap van het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden in het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (PB L 234 van 31.8.2002, blz. 39).

³ PB L 196 van 18.7.2006, blz. 15. De Unie heeft de Siofa goedgekeurd bij Besluit 2008/780/EG van de Raad van 29 september 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan (PB L 268 van 9.10.2008, blz. 27).

- s) “SPRFMO-verdragsgebied” (Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden van de volle zee in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan¹;
- t) “WCPFC-verdragsgebied” (Commissie voor de visserij in het westelijke en het centrale deel van de Stille Oceaan): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van over grote afstanden trekkende visbestanden in het westelijke en centrale deel van de Stille Oceaan²;
- u) “de volle zee van de Beringzee”: het geografische gebied van de volle zee van de Beringzee vanaf 200 zeemijl van de basislijnen vanwaar de breedte van de territoriale zeeën van de aan de Beringzee gelegen kuststaten wordt gemeten;

¹ PB L 67 van 6.3.2012, blz. 3. De Unie heeft het SPRFMO-verdrag goedgekeurd bij Besluit 2012/130/EU van de Raad van 3 oktober 2011 betreffende de goedkeuring, namens de Europese Unie, van het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden van de volle zee in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (PB L 67 van 6.3.2012, blz. 1).

² PB L 32 van 4.2.2005, blz. 3. De Unie is tot de WCPFC toegetreden bij Besluit 2005/75/EG van de Raad van 26 april 2004 inzake de toetreding van de Gemeenschap tot het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van over grote afstanden trekkende visbestanden in het westelijke en centrale deel van de Stille Oceaan (PB L 32 van 4.2.2005, blz. 1).

- v) “het overlappend gebied tussen het IATTC- en het WCPFC-verdragsgebied”: het geografische gebied dat wordt begrensd door:
- lengtegraad 150° WL,
 - lengtegraad 130° WL,
 - breedtegraad 4° ZB,
 - breedtegraad 50° ZB;
- w) “de geografische deelgebieden van de GFCM”: de gebieden als omschreven in bijlage I bij Verordening (EU) nr. 1343/2011 van het Europees Parlement en de Raad¹.

¹ Verordening (EU) nr. 1343/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 tot vaststelling van een aantal bepalingen voor de visserij in het GFCM-overeenkomstgebied (General Fisheries Commission for the Mediterranean — Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee) en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1967/2006 van de Raad inzake beheersmaatregelen voor de duurzame exploitatie van visbestanden in de Middellandse Zee (PB L 347 van 30.12.2011, blz. 44).

TITEL II
VANGSTMOGELIJKHEDEN
VOOR VISSERSVAARTUIGEN VAN DE UNIE

Hoofdstuk I
Algemene bepalingen

Artikel 5

TAC's en toewijzingen

1. De TAC's voor vissersvaartuigen van de Unie in de wateren van de Unie en bepaalde wateren buiten de Unie en de toewijzing van deze TAC's aan de lidstaten, alsmede, in voorkomend geval, de functioneel daarmee verbonden voorwaarden, zijn vermeld in bijlage I.
2. Vissersvaartuigen van de Unie kunnen, met inachtneming van de TAC's van bijlage I bij deze verordening en van de voorwaarden van artikel 19 van deze verordening en deel A van bijlage V bij deze verordening en de voorwaarden van Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad¹ en de uitvoeringsbepalingen daarvan, worden gemachtigd om te vissen in de wateren onder de visserij-jurisdictie van de Faeröer, Groenland en Noorwegen en in de visserijzone rond Jan Mayen.

¹ Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 inzake het duurzame beheer van externe vissersvloten, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad (PB L 347 van 28.12.2017, blz. 81).

3. Vissersvaartuigen van de Unie kunnen, met inachtneming van de TAC's van bijlage I bij deze verordening en van de voorwaarden van artikel 19 van deze verordening en de voorwaarden van Verordening (EU) 2017/2403 en de uitvoeringsbepalingen daarvan, worden gemachtigd om te vissen in de wateren onder de visserij-jurisdictie van het Verenigd Koninkrijk.

Artikel 6

Door de lidstaten vast te stellen TAC's

1. Voor bepaalde in bijlage I genoemde visbestanden worden de TAC's door de betrokken lidstaat vastgesteld.
2. De in lid 1 bedoelde door een lidstaat vast te stellen TAC's moeten:
 - a) consistent zijn met de beginselen en voorschriften van het GVB, en met name met het beginsel van duurzame exploitatie van de bestanden; en
 - b) resulteren in een exploitatie van de bestanden die:
 - i) indien er analytische beoordelingen beschikbaar zijn, met een zo hoog mogelijke waarschijnlijkheid in lijn is met de maximale duurzame opbrengst; of
 - ii) indien er geen of onvolledige analytische beoordelingen beschikbaar zijn, strookt met de voorzorgsbenadering voor het visserijbeheer.

3. Elke betrokken lidstaat verstrekt de Commissie uiterlijk op 15 maart 2023 de volgende informatie:
 - a) de door hem vastgestelde TAC's;
 - b) de door hem verzamelde, beoordeelde en als grondslag voor de vaststelling van TAC's gebruikte gegevens;
 - c) nadere informatie over hoe de vastgestelde TAC's aan lid 2 voldoen.
4. Voor de TAC voor zwarte haarstaartvis (*Aphanopus carbo*) in Cefac-gebied 34.1.2 verstrekt Portugal de in lid 3 bedoelde informatie voor 2023 uiterlijk op 15 maart 2023 en voor 2024 uiterlijk op 15 maart 2024.

Artikel 7

Toepassing van voorlopige TAC's

1. Wanneer naar dit lid wordt verwezen in een vangstmogelijkhedentabel in bijlage IA of bijlage IB, zijn de TAC's in die tabel voorlopig van toepassing van 1 januari tot en met 31 maart 2023. Die voorlopige TAC's lopen niet vooruit op de vaststelling van definitieve TAC's voor 2023 in overeenstemming met de resultaten van internationale onderhandelingen en/of raadplegingen, overeenkomstig het wetenschappelijk advies en de toepasselijke bepalingen van Verordening (EU) nr. 1380/2013 en de relevante meerjarenplannen.

2. Vissersvaartuigen van de Unie mogen vissen op bestanden waarvoor voorlopige TAC's gelden als bedoeld in lid 1 in Uniewateren en internationale wateren en in wateren van derde landen die vissersvaartuigen van de Unie toegang tot hun wateren hebben verleend.

Artikel 8

Voorwaarden voor het aanlanden van vangsten en bijvangst

1. Vangsten waarvoor de aanlandingsverplichting van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 niet geldt, mogen slechts aan boord worden gehouden of worden aangeland mits:
 - a) de vis is gevangen door vissersvaartuigen die de vlag voeren van een lidstaat die over een quotum beschikt dat nog niet is opgebruikt, of
 - b) deze deel uitmaken van een quotum van de Unie dat niet over de lidstaten is verdeeld en dat niet is opgebruikt.
2. Voor de toepassing van de afwijking van de verplichting om vangsten op de betrokken quota af te boeken, waarin artikel 15, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet, worden de in dat artikel bedoelde bestanden van niet-doelsoorten die zich binnen biologisch veilige grenzen bevinden, in bijlage I bij deze verordening genoemd.

Artikel 9

Quotumruilmechanisme voor TAC's voor onvermijdelijke bijvangsten

1. Om rekening te houden met de aanlandingsverplichting en om quota voor bepaalde bijvangsten beschikbaar te stellen voor de lidstaten zonder quotum, geldt het quotumruilmechanisme van de leden 2 tot en met 5 voor de in bijlage IA vermelde TAC's.
2. 6 % van elk quotum van de TAC's voor kabeljauw (*Gadus morhua*) in de Keltische Zee, kabeljauw in het gebied ten westen van Schotland, wijting in de Ierse Zee en schol in de ICES-sectoren 7h, 7j en 7k, en 3 % van elk quotum van de TAC voor wijting in het gebied ten westen van Schotland, dat aan iedere lidstaat is toegewezen, zal worden opgenomen in een quotumruilsysteem ("het systeem"), dat op 1 januari 2023 wordt opengesteld. De lidstaten zonder quota hebben tot en met 30 april 2023 exclusieve toegang tot het quotumruilsysteem.
3. De hoeveelheden die uit het systeem worden gehaald, mogen niet worden geruild of overgedragen naar het volgende jaar. Na 30 april 2023 worden ongebruikte hoeveelheden teruggegeven aan de lidstaten die in het begin aan het systeem hebben bijgedragen.
4. Lidstaten zonder quotum geven in ruil quota voor in bijlage IA, deel C, vermelde bestanden, tenzij de lidstaat zonder quotum en de aan het systeem bijdragende lidstaat anders overeenkomen.

5. De in lid 4 bedoelde quota moeten een vergelijkbare handelswaarde hebben, vastgesteld aan de hand van een marktkoers of een andere voor beide partijen aanvaardbare wisselkoers. Bij ontstentenis van een andere regeling wordt de vergelijkbare handelswaarde bepaald op basis van de gemiddelde prijzen van de Unie van het voorgaande jaar, zoals geleverd door de Waarnemingspost voor de EU-markt voor visserij- en aquacultuurproducten.
6. Ingeval het voor de lidstaten niet mogelijk is om via het quotumruilmechanisme van de leden 2 tot en met 5 hun onvermijdelijke bijvangsten in vergelijkbare mate te dekken, trachten de lidstaten het eens te worden over quota-uitwisselingen krachtens artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, waarbij ervoor wordt gezorgd dat de uitgewisselde quota van vergelijkbare handelswaarde zijn.

Artikel 10

Beperkingen van de visserij-inspanning in ICES-sector 7e

1. Voor de in artikel 1, lid 2, punt b), bedoelde periode zijn de technische aspecten van de rechten en plichten inzake het beheer van het tongbestand in ICES-sector 7e beschreven in bijlage II.
2. Op verzoek van een lidstaat overeenkomstig bijlage II, punt 7.4, kan de Commissie door middel van een uitvoeringshandeling aan deze lidstaat extra zeedagen toewijzen boven op de in bijlage II, punt 5, bedoelde zeedagen waarvoor hij een onder zijn vlag varende vissersvaartuig kan machtigen om in ICES-sector 7e met gereguleerd vistuig aan boord aanwezig te zijn. De Commissie stelt die uitvoeringshandeling vast volgens de in artikel 57, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure.

3. Op verzoek van een lidstaat kan de Commissie door middel van een uitvoeringshandeling aan deze lidstaat, boven op de in bijlage II, punt 5, bedoelde zeedagen, maximaal drie extra dagen tussen 1 februari 2023 en 31 januari 2024 toewijzen waarop een vissersvaartuig in ICES-sector 7e aanwezig mag zijn op basis van een programma voor versterkte aanwezigheid van wetenschappelijke waarnemers als bedoeld in bijlage II, punt 8.1. Zij doet die toewijzing op basis van de door de lidstaat overeenkomstig bijlage II, punt 8.3, ingediende beschrijving en na raadpleging van het WTECV. Die uitvoeringshandeling wordt volgens de in artikel 57, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Artikel 11

Maatregelen voor de zeebaarsvisserij

in de ICES-sectoren 4b, 4c en 6a en in ICES-deelgebied 7

1. Het is vissersvaartuigen van de Unie en elke commerciële visserij vanaf de kust verboden om te vissen op zeebaars (*Dicentrarchus labrax*) in de ICES-sectoren 4b en 4c en in ICES-deelgebied 7 en om zeebaars die in die gebieden is gevangen, aan boord te houden, over te laden, te verplaatsen of aan te landen.
2. Het verbod van lid 1 is niet van toepassing op bijvangst van zeebaars in de commerciële visserij vanaf de kust met netten. Deze vrijstelling geldt voor de historische aantallen strandnetten van vóór 2017. De commerciële visserij vanaf de kust met netten mag niet op zeebaars gericht zijn en alleen onvermijdelijke bijvangsten van zeebaars mogen worden aangeland.

3. In afwijking van lid 1 mogen vissersvaartuigen van de Unie in januari 2023 en van 1 april tot en met 31 december 2023 in de ICES-sectoren 4b, 4c, 7d, 7e, 7f en 7h vissen op zeebaars en zeebaars die in die gebieden is gevangen, aan boord houden, overladen, verplaatsen of aanlanden als daartoe het volgende vistuig wordt gebruikt en daarbij de volgende limieten in acht worden genomen:

- a) bodemtrawls¹, voor onvermijdelijke bijvangsten van maximaal 3,8 ton per vissersvaartuig per jaar en 5 % van het gewicht van de totale vangst mariene organismen aan boord die door dat vaartuig per visreis zijn gevangen;
- b) zegens², voor onvermijdelijke bijvangsten van maximaal 3,8 ton per vissersvaartuig per jaar en 5 % van het gewicht van de totale vangst mariene organismen aan boord die door dat vaartuig per visreis zijn gevangen;
- c) haken en lijnen³, voor maximaal 6,2 ton per vissersvaartuig;
- d) vaste kieuwnetten⁴, voor onvermijdelijke bijvangsten van maximaal 1,6 ton per vissersvaartuig.

De in de eerste alinea, punt c), geformuleerde afwijkingen zijn van toepassing op vissersvaartuigen van de Unie die vangsten van zeebaars hebben geregistreerd met gebruikmaking van haken en lijnen in de periode van 1 juli 2015 tot en met 30 september 2016.

¹ Alle typen bodemtrawls (OTB, OTT, PTB, TBB, TBN, TBS en TB).

² Alle typen zegens (SSC, SDN, SPR, SV, SB en SX).

³ Alle beuglijnen en hengels (LHP, LHM, LLD, LL, LTL, LX en LLS).

⁴ Alle vaste kieuwnetten en vallen (GTR, GNS, GNC, FYK, FPN en FIX).

De in de eerste alinea, punt d), geformuleerde afwijkingen zijn van toepassing op vissersvaartuigen van de Unie die vangsten van zeebaars hebben geregistreerd met gebruikmaking van vaste kieuwnetten in de periode van 1 juli 2015 tot en met 30 september 2016.

Wanneer een vissersvaartuig van de Unie wordt vervangen, kunnen de lidstaten toestaan dat de afwijkingen gelden voor een ander vissersvaartuig van de Unie, op voorwaarde dat het aantal vissersvaartuigen van de Unie waarvoor elk van de afwijkingen geldt en de totale vangstcapaciteit ervan niet toenemen.

4. De vangstbeperkingen van lid 3 zijn niet overdraagbaar tussen vissersvaartuigen.
5. Bij recreatievisserijen, inclusief vanaf de kust, in de ICES-sectoren 4b, 4c, 6a en 7a tot en met 7k geldt dat:
 - a) van 1 februari tot en met 31 maart 2023:
 - i) alleen het met hengel of handlijn vangen en weer terugzetten van zeebaars is toegestaan;
 - ii) het verboden is om zeebaars die in die gebieden is gevangen, te houden, te verplaatsen, over te laden of aan te landen;

- b) in januari en van 1 april tot en met 31 december 2023:
 - i) maximaal twee zeebaarzen per visser per dag mogen worden gevangen en gehouden;
 - ii) de minimummaat voor bijgehouden zeebaars 42 cm bedraagt;
 - iii) geen vaste netten mogen worden gebruikt om zeebaars te vangen of te houden.
6. Lid 5 laat strengere nationale maatregelen voor recreatievisserijen onverlet.

Artikel 12

Maatregelen inzake zeebaarsvisserij in de ICES-sectoren 8a en 8b

1. Frankrijk en Spanje zorgen er, overeenkomstig artikel 4, lid 3, van Verordening (EU) 2019/472, voor dat de visserijsterfte van zeebaars in de ICES-sectoren 8a en 8b ten gevolge van hun commerciële en recreatievisserijen niet hoger is dan de F_{MDO} -puntwaarde, zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 5, van Verordening (EU) 2019/472.
2. Bij recreatievisserijen in de ICES-sectoren 8a en 8b, inclusief vanaf de kust:
 - a) mogen per dag maximaal twee zeebaarzen per visser worden gevangen en gehouden;
 - b) mogen geen vaste netten worden gebruikt om zeebaars te vangen of te houden.

3. Lid 2 is van toepassing onverminderd strengere nationale maatregelen voor recreatievisserijen.

Artikel 13

Maatregelen voor de visserij op Europese aal

1. Dit artikel geldt voor de wateren van de Unie, met inbegrip van brakke wateren, zoals estuaria, kustlagunes en overgangswateren, en voor vissersvaartuigen van de Unie in de geografische deelgebieden 1 tot en met 27 van de GFCM. Dit artikel geldt niet voor geografisch deelgebied 29 van de GFCM.
2. Het is gedurende een periode van ten minste zes maanden verboden commerciële visserijactiviteiten op Europese aal (*Anguilla anguilla*) te verrichten, hetzij als doelsoort, hetzij als bijvangst, en zulks in alle levensfasen. Daartoe stelt elke betrokken lidstaat een of meer sluitingsperiodes vast met inachtneming van het volgende:
 - a) in voorkomend geval kan/kunnen de sluitingsperiode(n) binnen een lidstaat per visserijgebied verschillen om rekening te houden met het geografische en temporele migratiepatroon van aal in de verschillende levensfasen;
 - b) de sluitingsperiode(n) duurt/duren zes opeenvolgende maanden, of in totaal zes maanden, overeenkomstig lid 3 of lid 4; en
 - c) indien de betrokken lidstaat bepaalt dat de sluitingsperiode in de geografische deelgebieden 1 tot en met 27 van de GFCM ingaat op of na 1 maart 2023, duurt de periode, in afwijking van punt b), zes opeenvolgende maanden;

- d) de sluitingsperiode(n) is/zijn in overeenstemming met de instandhoudingsdoelstellingen van Verordening (EG) nr. 1100/2007, met de bestaande nationale beheersplannen en met de temporele migratiepatronen van Europese aal in de respectieve levensfase in de betrokken lidstaat.
3. In de geografische deelgebieden 1 tot en met 27 van de GFCM omvat de sluitingsperiode de periode van 1 januari tot en met 31 maart 2023 en een door elke betrokken lidstaat vast te stellen extra periode van drie maanden tussen 1 april en 30 november 2023.
4. In de ICES-deelgebieden 3, 4, 6, 7, 8 en 9 zijn de sluitingsperiodes de volgende:
- a) voor Europese aal met een totale lengte van 12 cm of meer:
 - i) in ICES-deelgebied 3, de periode van 1 oktober tot en met 31 december 2023, en een door elke lidstaat vast te stellen extra periode van drie maanden tussen 1 maart en 31 augustus 2023;
 - ii) in de ICES-deelgebieden 4, 6 en 7, de periode van 1 september tot en met 30 november 2023, en een door elke lidstaat vast te stellen extra periode van drie maanden tussen 1 maart en 31 juli 2023 en december 2023;
 - iii) in de ICES-deelgebieden 8 en 9, van 1 november 2023 tot en met 31 januari 2024, en een door elke betrokken lidstaat vast te stellen extra periode van drie maanden tussen 1 maart en 30 september 2023;

- c) voor Europese aal met een totale lengte van minder dan 12 cm:
- i) de periode van 1 januari tot en met 31 maart 2024, en een door elke betrokken lidstaat vast te stellen extra periode van drie maanden tussen 1 maart en 31 december 2023;
 - ii) in afwijking van punt i) mag elke betrokken lidstaat de visserij gedurende één maand toestaan tijdens de sluitingsperiode die hij op grond van dat punt heeft vastgesteld. In dat geval stelt de betrokken lidstaat een extra sluitingsperiode van één maand vast;
 - iii) in verdere afwijking van punt i) mag elke betrokken lidstaat toestaan dat tijdens de sluitingsperiode die hij overeenkomstig dat punt heeft vastgesteld, gedurende één extra maand wordt gevist, echter uitsluitend met het oog op het uitzetten van vis. In dat geval stelt de betrokken lidstaat nog een extra sluitingsperiode van één maand vast;
 - iv) de toepassing van de punten i) tot en met iii) mag niet leiden tot een situatie waarin de betrokken lidstaat toestaat dat in de periode tussen 1 januari en 31 maart 2023 gedurende meer dan één maand plus één extra maand wordt gevist uitsluitend met het oog op het uitzetten van vis.

5. Iedere betrokken lidstaat stelt de Commissie in kennis van:
- a) de sluitingsperiode of -perioden die hij overeenkomstig de leden 2 tot en met 4 heeft vastgesteld:
 - i) uiterlijk op 1 maart 2023 voor de geografische deelgebieden 1 tot en met 27 van de GFCM;
 - ii) uiterlijk op 1 maart 2023 voor de ICES-deelgebieden 3, 4, 6, 7, 8 en 9;
 - b) uiterlijk 2 weken na de vaststelling van de nationale maatregelen met betrekking tot de sluitingsperiode of -perioden die hij overeenkomstig de leden 2 tot en met 4 heeft vastgesteld.
6. Recreatievisserij op Europese aal is in alle levensfasen verboden.

Artikel 14

Bijzondere bepalingen inzake de toewijzing van vangstmogelijkheden

1. De vangstmogelijkheden worden overeenkomstig deze verordening over de lidstaten verdeeld zonder afbreuk te doen aan:
- a) uitwisselingen op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - b) kortingen en nieuwe toewijzingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
 - c) nieuwe toewijzingen op grond van de artikelen 12 en 47 van Verordening (EU) 2017/2403;

- d) het aanlanden van extra hoeveelheden op grond van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - e) de overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingehouden hoeveelheden;
 - f) verlagingen en verminderingen op grond van de artikelen 105, 106 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
 - g) overdrachten en uitwisselingen van quota op grond van de artikelen 20 en 52 van deze verordening.
2. Bestanden waarvoor voorzorgs- of analytische TAC's gelden in het kader van het meerjarenbeheer van de TAC's en quota waarin Verordening (EG) nr. 847/96 voorziet, zijn vermeld in bijlage I bij deze verordening.
 3. Tenzij anders vermeld in bijlage I bij deze verordening, is artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 van toepassing op bestanden waarvoor een voorzorgs-TAC geldt, en zijn artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 4 van die verordening van toepassing op bestanden waarvoor een analytische TAC geldt.
 4. De artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 zijn niet van toepassing wanneer een lidstaat gebruikmaakt van de jaarflexibiliteit als vastgesteld in artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 15

Gesloten visseizoenen voor zandspieringen

De commerciële visserij op zandspieringen (*Ammodytes* spp.) met bodemtrawls, zegens of soortgelijk gesleept vistuig met een maaswijdte van minder dan 16 mm is in de ICES-sectoren 2a en 3a en ICES-deelgebied 4 verboden van 1 januari tot en met 31 maart 2023 en van 1 augustus tot en met 31 december 2023.

Artikel 16

Herstelmaatregelen voor kabeljauw in de Noordzee

1. De voor visserij gesloten gebieden, met uitzondering van de visserij met pelagisch vistuig (ringzegenen en trawls), en de perioden waarin de sluitingen van toepassing zijn, staan vermeld in bijlage IV.
2. Vaartuigen die met bodemtrawls en zegens met een maaswijdte van ten minste 70 mm in de ICES-sectoren 4a en 4b of ten minste 90 mm in ICES-sector 3a vissen, of met beuglijnen¹, mogen niet vissen in de wateren van de Unie van ICES-sector 4a, ten noorden van 58° 30' 00" NB en ten zuiden van 61° 30' 00" NB, en in de wateren van de Unie van de ICES-sectoren 3a.20 (Skagerrak), 4a en 4b, ten noorden van 57° 00' 00" NB en ten oosten van 5° 00' 00" OL.

¹ Vistuigcodes: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX, PTB, SDN, SSC, SX, LL en LLS.

3. In afwijking van lid 2 mogen de in dat lid bedoelde vissersvaartuigen in de in dat lid genoemde gebieden vissen mits zij aan ten minste een van de volgende criteria voldoen:
- a) hun kabeljauwvangst bedraagt niet meer dan 5 % van hun totale vangsten per visreis; vissersvaartuigen waarvan de kabeljauwvangst in de periode 2017-2019 niet meer dan 5 % van hun totale vangsten bedroeg, worden geacht aan dit criterium te voldoen, mits zij hetzelfde vistuig blijven gebruiken als in die periode; dit vermoeden kan worden weerlegd;
 - b) er wordt gebruikgemaakt van een gereguleerde en zeer selectieve bodemtrawl of zegen, hetgeen volgens een wetenschappelijke studie resulteert in een vermindering van de kabeljauwvangsten met ten minste 30 % in vergelijking met vaartuigen die vissen met gesleept vistuig waarvan de maaswijdte overeenkomt met de in bijlage V, deel B, punt 1.1, bij Verordening (EU) 2019/1241 beschreven basisnormen; dergelijke studies kunnen door het WTECV worden geëvalueerd en bij een negatieve evaluatie wordt het vistuig in kwestie niet meer aangemerkt als geldig voor gebruik in de in lid 2 van dit artikel genoemde gebieden;
 - c) bij vaartuigen die vissen met bodemtrawls en zegens met een maaswijdte van 100 mm en groter (TR1), wordt het volgende zeer selectieve vistuig gebruikt:
 - i) belly trawls met een maaswijdte van de buik van ten minste 600 mm;
 - ii) horizontale vislijn (0,6 m);
 - iii) horizontale zeeflap met een wijdmazig ontsnappingspaneel;

- d) bij vaartuigen die vissen met bodemtrawls en zegens met een maaswijdte van 70 mm en groter in ICES-sector 4a en 90 mm in ICES-sector 3a en minder dan 100 mm (TR2), wordt het volgende zeer selectieve vistuig gebruikt:
- i) horizontaal sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 50 mm tussen de staven voor het scheiden van platvis en rondvis, met een vrije uitlaat voor rondvis;
 - ii) seltra-paneel met vierkante mazen met een maaswijdte van 300 mm;
 - iii) sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 35 mm tussen de staven, met een vrije uitlaat voor de vis;
- e) op de vissersvaartuigen is een nationaal kabeljauwvermijdingsplan van toepassing om door middel van ruimtelijke of technische maatregelen of een combinatie daarvan kabeljauwvangsten in stand te houden in lijn met de visserijsterfte die overeenkomt met de op wetenschappelijk advies gebaseerde niveaus; dergelijke plannen worden uiterlijk twee maanden na de invoering ervan beoordeeld, in het geval van de lidstaten door het WTECV en in het geval van een derde land door de betrokken nationale wetenschappelijke instantie van dat derde land, en waar nodig geacht, verder herzien indien de doelstelling van het nationale kabeljauwvermijdingsplan volgens die beoordelingen niet wordt gehaald.
4. De lidstaten intensiveren de monitoring, de controle en het toezicht ten aanzien van de in lid 2 bedoelde vissersvaartuigen, teneinde de naleving van de in lid 3 vastgestelde voorwaarden te waarborgen.

5. Dit artikel is niet van toepassing op visserijactiviteiten die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd met inachtneming van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241.

Artikel 17

Herstelmaatregelen voor kabeljauw in het Kattegat

1. Vissersvaartuigen van de Unie die in het Kattegat vissen met bodemtrawls¹ met een minimummaaswijdte van 70 mm, moeten een van de volgende soorten selectief vistuig gebruiken:
- a) sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 35 mm tussen de staven, met een vrije uitlaat voor de vis;
 - b) sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 50 mm tussen de staven voor het scheiden van platvis en rondvis, met een vrije uitlaat voor rondvis;
 - c) seltra-paneel met vierkante mazen met een maaswijdte van 300 mm;
 - d) een gereguleerd zeer selectief vistuig dat technische kenmerken heeft die er volgens een door het WTECV geëvalueerde wetenschappelijke studie voor zorgen dat minder dan 1,5 % van de vangsten uit kabeljauw bestaat, mits dit het enige vistuig aan boord is.
2. Als vissersvaartuigen van de Unie aan een project van een lidstaat deelnemen en over functionerende apparatuur voor volledig gedocumenteerde visserijen beschikken, mogen zij gebruikmaken van vistuig overeenkomstig deel B van bijlage V bij Verordening (EU) 2019/1241. De lidstaat in kwestie zendt de Commissie de lijst van dergelijke vaartuigen toe.

¹ Vistuigcodes: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX en PTB.

3. Dit artikel is niet van toepassing op visserijactiviteiten die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd met inachtneming van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241.

Artikel 18

Verboden soorten

1. Vissersvaartuigen van de Unie mogen de volgende soorten niet bevissen, aan boord houden, overladen of aanlanden:
- a) sterrog (*Amblyraja radiata*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4 en ICES-sector 7d; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de wateren van de Unie van ICES-sector 3a;
 - b) roodbaars (*Beryx splendens*) in NAFO-deelgebied 6;
 - c) schubzwelghaai (*Centrophorus squamosus*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;
 - d) Portugese ijshaai (*Centroscymnus coelolepis*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;

- e) zwarte haai (*Dalatias licha*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;
- f) spitssnuitsnavelhaai (*Deania calcea*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;
- g) vleetsoorten-complex (*Dipturus batis*) (*Dipturus* cf. *flossada* en *Dipturus* cf. *intermedia*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van de ICES-deelgebieden 4 en 6 tot en met 8; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a en ICES-deelgebied 5; en de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 9 en 10;
- h) grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;
- i) ruwe haai (*Galeorhinus galeus*) wanneer wordt gevist met beuglijnen in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; de wateren van het Verenigd Koninkrijk en internationale wateren van ICES-deelgebied 5; de wateren van het Verenigd Koninkrijk, wateren van de Unie en internationale wateren van de ICES-deelgebieden 6 tot en met 8; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 12 en 14;
- j) haringhaai (*Lamna nasus*) in alle wateren;

- k) stekelrog (*Raja clavata*) in de wateren van de Unie van ICES-sector 3a;
 - l) golfrog (*Raja undulata*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 6; en de wateren van de Unie van ICES-deelgebied 10;
 - m) walvishaai (*Rhincodon typus*) in alle wateren;
 - n) gitaarrog (*Rhinobatos rhinobatos*) in de Middellandse Zee;
 - o) Atlantische slijmkop (*Hoplostethus atlanticus*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk, wateren van de Unie en internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 tot en met 10, 12 en 14;
 - p) in bijlage I, deel D, vermelde diepzeehaaien in de wateren van het Verenigd Koninkrijk, wateren van de Unie en internationale wateren van de ICES-deelgebieden 6 tot en met 9; de wateren van het Verenigd Koninkrijk en internationale wateren van 5; de wateren van de Unie en internationale wateren van ICES-deelgebied 10; de wateren van de Unie van de Cefac-gebieden 34.1.1, 34.1.2 en 34.2; en de internationale wateren van ICES-deelgebied 12.
2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 genoemde soorten worden ongedeed gelaten en onmiddellijk vrijgelaten.

Artikel 19

Toezending van gegevens

Lidstaten die op grond van de artikelen 33 en 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 gegevens over aanlandingen en de visserijinspanning aan de Commissie doen toekomen, gebruiken daarvoor de in bijlage I bij deze verordening vermelde bestandscodes.

Hoofdstuk II

Vismachtigingen in wateren van derde landen

Artikel 20

Vismachtigingen

1. De maximumaantallen vismachtigingen voor vissersvaartuigen van de Unie in wateren van derde landen, indien van toepassing, zijn vermeld in deel A van bijlage V.

2. Indien een lidstaat quota voor de in bijlage V, deel A, bij deze verordening genoemde visserijgebieden overeenkomstig artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 aan een andere lidstaat overdraagt, worden daarbij ook de overeenkomstige vismachtigingen overgedragen en wordt de Commissie in kennis gesteld van de overdracht. Het in bijlage V, deel A, bij deze verordening vermelde totale aantal machtigingen per visserijgebied wordt niet overschreden.

Hoofdstuk III

Vangstmogelijkheden in wateren van regionale organisaties voor visserijbeheer

AFDELING 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 21

Overdrachten en uitwisselingen van quota

1. Wanneer de voorschriften van een regionale organisatie voor visserijbeheer (“ROVB”) overdrachten of uitwisselingen van quota tussen de verdrag- of overeenkomstsluitende partijen bij die ROVB toestaan, kan een lidstaat (“de betrokken lidstaat”) met een verdrag- of overeenkomstsluitende partij bij die ROVB besprekingen beginnen en aangeven volgens welke contouren een geplande overdracht of uitwisseling van quota kan plaatsvinden, naargelang het geval. De betrokken lidstaat stelt de Commissie in kennis van de contouren.

2. Na ontvangst van de kennisgeving overeenkomstig lid 1 kan de Commissie de contouren van de geplande overdracht of uitwisseling van quota bekrachtigen. Indien de Commissie de contouren bekrachtigt, maakt zij onverwijld kenbaar dat zij ermee instemt gebonden te zijn door de quotaoverdracht of -uitwisseling. Zij brengt de overdracht of uitwisseling ter kennis van het secretariaat van de ROVB overeenkomstig de voorschriften van die ROVB.

3. De Commissie brengt de lidstaten op de hoogte van iedere overeengekomen overdracht of uitwisseling van quota.
4. De vangstmogelijkheden die de betrokken lidstaat in het kader van de overdracht of uitwisseling van quota heeft ontvangen of overgedragen, worden beschouwd als quota die toegevoegd zijn aan of in mindering gebracht zijn op zijn toewijzing vanaf het moment waarop de overdracht of uitwisseling van kracht is op grond van de overeenkomst met de betrokken verdrag- of overeenkomstsluitende partij bij de ROVB dan wel, in voorkomend geval, overeenkomstig de voorschriften van de betrokken ROVB. Overeenkomstig het beginsel van relatieve stabiliteit van visserijactiviteiten mag de verdeelsleutel voor de toewijzing van vangstmogelijkheden aan de lidstaten door dergelijke overdrachten en uitwisselingen niet worden beïnvloed.

AFDELING 2
NEAFC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 22
Roodbaars in de Irminger Zee

1. Alle visserijactiviteiten zijn verboden in het gebied dat wordt begrensd door de volgende coördinaten gemeten volgens het WGS84-systeem:

Breedtegraad	Lengtegraad
63° 00' NB	30° 00' WL
61° 30' NB	27° 35' WL
60° 45' NB	28° 45' WL
62° 00' NB	31° 35' WL
63° 00' NB	30° 00' WL

2. Het is vaartuigen verboden om roodbaars (ondiep pelagisch) en roodbaars (diep pelagisch) (*Sebastes mentella*) uit de Irminger Zee en aangrenzende wateren (ICES-deelgebieden 5, 12 en 14 en NAFO-deelgebieden 1 en 2) te vissen, aan boord te houden, over te laden of aan te landen in havens van de Unie; voor vissersvaartuigen van de Unie geldt dit ook voor havens van derde landen.
3. Het is vissersvaartuigen van de Unie verboden deel te nemen aan overladingen van de in lid 2 bedoelde bestanden.

AFDELING 3
ICCAT-VERDRAGSGEBIED

Artikel 23

Beperkingen van de vangst-, kweek- en mestcapaciteit

1. Het aantal met de hengel of de sleeplijn vissende vaartuigen van de Unie dat in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan actief op blauwvintonijn (*Thunnus thynnus*) tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 1.
2. Het aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het kader van de ambachtelijke kustvisserij in de Middellandse Zee actief op blauwvintonijn tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 2.
3. Het aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in de Adriatische Zee actief op blauwvintonijn tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen voor kweekdoeleinden, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 3.
4. Het aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee op blauwvintonijn mag vissen, deze aan boord mag houden en mag overladen, vervoeren of aanlanden, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 4.
5. Het aantal tonnara's dat wordt gebruikt voor de visserij op blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 5.

6. De totale capaciteit voor het kweken en mesten van blauwvintonijn en de maximumhoeveelheid in het wild gevangen blauwvintonijn die wordt verdeeld over kweek- en mestbedrijven in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee, worden beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 6.
7. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat op Noord-Atlantische witte tonijn (*Thunnus alalunga*) als doelsoort mag vissen overeenkomstig artikel 12 van Verordening (EG) nr. 520/2007 van de Raad¹, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 7, bij deze verordening.
8. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie met een lengte van ten minste 20 meter dat vist op grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) in het Iccat-verdragsgebied, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 8.

Artikel 24

Recreatievisserij

In voorkomend geval kennen de lidstaten een specifiek aandeel van de hun in bijlage ID toegekende quota toe aan de recreatievisserijen.

Artikel 25

Haaien

1. Het is verboden om delen of volledige karkassen van grootoogvoshaaien (*Alopias superciliosus*) die in een visserij zijn gevangen, aan boord te houden, over te laden of aan te landen.

¹ Verordening (EG) nr. 520/2007 van de Raad van 7 mei 2007 tot vaststelling van technische maatregelen voor de instandhouding van bepaalde over grote afstanden trekkende visbestanden en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 973/2001 (PB L 123 van 12.5.2007, blz. 3).

2. Het is verboden gericht te vissen op voshaisoorten van het geslacht *Alopias*.
3. Het is verboden om delen of volledige karkassen van hamerhaaien van de familie *Sphyrnidae* (met uitzondering van *Sphyrna tiburo*) die gevangen zijn in visserijen in het Iccat-verdragsgebied, aan boord te houden, over te laden of aan te landen.
4. Het is verboden om delen of volledige karkassen van oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*) die gevangen zijn in een visserij, aan boord te houden, over te laden of aan te landen.
5. Het is verboden om zijdehaaien (*Carcharhinus falciformis*) die gevangen zijn in een visserij, aan boord te houden.
6. Het is verboden om delen of volledige karkassen van Noord-Atlantische kortvinmakreelhaaien (*Isurus oxyrinchus*) die gevangen zijn in visserijen in het Iccat-verdragsgebied, aan boord te houden, over te laden of aan te landen.

Artikel 26

FAD's voor tropische tonijn

1. Het is verboden om tussen 1 januari en 13 maart 2023 FAD's te gebruiken in het Iccat-verdragsgebied.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat hun vissersvaartuigen geen FAD's uitzetten gedurende de 15 dagen vóór de aanvang van de in lid 1 bedoelde periode, d.i. van 17 december 2022 tot en met 31 december 2022. Elk vissersvaartuig zet in het Iccat-verdragsgebied op geen enkel ogenblik meer dan 300 FAD's met operationele boeien in.
3. De lidstaten dienen uiterlijk op 30 juni 2023 bij de Commissie de historische gegevens in over door hun vaartuigen die met de ringzegen vissen rondom FAD's uitgezet vistuig. Indien een lidstaat deze gegevens niet uiterlijk op die datum heeft ingediend, mogen de vissersvaartuigen die onder zijn vlag varen geen vistuig uitzetten rondom FAD's totdat de Commissie van die lidstaat deze gegevens ontvangt voor verdere rapportage aan de Iccat.

AFDELING 4
CCAMLR-VERDRAGSGEBIED

Artikel 27

Kennisgevingen inzake experimentele visserij op Antarctische ijsheek

De lidstaten mogen in 2023 deelnemen aan de experimentele visserij met de beug op ijsheek (*Dissostichus* spp.) in de FAO-deelgebieden 88.1 en 88.2 en de FAO-sectoren 58.4.1, 58.4.2 en 58.4.3a buiten gebieden onder nationale jurisdictie. Lidstaten die daartoe voornemens zijn, stellen het CCAMLR-secretariaat uiterlijk op 1 juni 2023 daarvan in kennis overeenkomstig de artikelen 7 en 7 bis van Verordening (EG) nr. 601/2004.

Artikel 28

Beperkingen van de experimentele visserij op ijsheek

1. De visserij op ijsheek in het visseizoen 2022-2023 is beperkt tot de in bijlage VII, tabel A, vermelde lidstaten, deelgebieden en aantallen vissersvaartuigen, en de in tabel B van die bijlage vermelde TAC's en bijvangstbeperkingen zijn hierbij van toepassing.
2. Gerichte visserij op haaiensoorten voor andere doeleinden dan wetenschappelijk onderzoek is verboden. Bijvangst van haaien, met name jonge exemplaren en drachtige vrouwtjes, die incidenteel zijn gevangen in de visserij op ijsheek, worden levend vrijgelaten.

3. Indien van toepassing wordt de visserij in een kleine onderzoekseenheid (Small Scale Research Unit – SSRU) stopgezet wanneer de gemelde vangsten de geldende TAC hebben bereikt, waarna dit vak voor de rest van het visseizoen voor de visserij wordt gesloten.
4. De visserijactiviteiten vinden plaats in een zo groot mogelijk geografisch gebied en op zo veel mogelijk verschillende diepten om de nodige informatie te verzamelen voor het bepalen van het visserijpotentieel en om een overconcentratie van de vangst en de visserijinspanning te voorkomen. Visserijactiviteiten in de FAO-deelgebieden 48.6 en 88.1 en FAO-sector 58.4.3a, voor zover toegestaan op grond van artikel 26, zijn echter verboden op diepten van minder dan 550 meter.

Artikel 29

Visserij op Antarctisch krill in het visseizoen 2022-2023

1. Lidstaten die voornemens zijn om in het visseizoen 2022-2023 in het CCAMLR-verdragsgebied op Antarctisch krill (*Euphausia superba*) te vissen, stellen de Commissie uiterlijk op 1 mei 2023 daarvan in kennis met het formulier in deel B van het aanhangsel van bijlage VII. Op basis van de informatie van de lidstaten dient de Commissie de kennisgevingen uiterlijk op 30 mei 2023 bij het CCAMLR-secretariaat in.
2. De in lid 1 van dit artikel bedoelde kennisgeving bevat de informatie waarin artikel 3 van Verordening (EG) nr. 601/2004 voorziet, voor elk vissersvaartuig dat gemachtigd is om aan de visserij op Antarctisch krill deel te nemen.

3. Een lidstaat die voornemens is om in het CCAMLR-verdragsgebied op Antarctisch krill te vissen, geeft alleen kennis van zijn voornemen daartoe voor gemachtigde vissersvaartuigen die ten tijde van de kennisgeving:
 - a) zijn vlag voeren, of
 - b) de vlag van een ander CCAMLR-lid voeren en naar verwachting ten tijde van de visserijactiviteit de vlag van die lidstaat zullen voeren.

4. Wanneer een gemachtigd vissersvaartuig dat overeenkomstig de leden 1, 2 en 3 bij het secretariaat van de CCAMLR is gemeld, om legitieme operationele redenen of wegens overmacht niet aan een visserij op Antarctisch krill kan deelnemen, mag de betrokken lidstaat toestaan dat het wordt vervangen door een ander vissersvaartuig. De betrokken lidstaat brengt in dat geval het CCAMLR-secretariaat en de Commissie onverwijld op de hoogte en verstrekt daarbij:
 - a) alle bijzonderheden over het vervangende vissersvaartuig (of de vervangende vissersvaartuigen), inclusief de informatie waarin artikel 3 van Verordening (EG) nr. 601/2004 voorziet; en
 - b) een volledig overzicht van de redenen voor de vervanging, alsmede alle relevante ondersteunende bewijsstukken of referenties.

5. De lidstaten staan niet toe dat een vissersvaartuig dat is geplaatst op een CCAMLR-lijst van vissersvaartuigen die illegale, ongemelde en ongereguleerde visserijactiviteiten verrichten (IOO-vaartuigen), aan de visserij op Antarctisch krill deelneemt.

AFDELING 5
IOTC-BEVOEGDHEIDSGEBIED

Artikel 30

*Beperking van de vangstcapaciteit
van vaartuigen die in het IOTC-bevoegdheidsgebied vissen*

1. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het IOTC-bevoegdheidsgebied op tropische tonijn mag vissen, en de overeenkomstige in brutotonnage uitgedrukte capaciteit, zijn vastgesteld in bijlage VIII, punt 1.
2. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het IOTC-bevoegdheidsgebied op zwaardvis (*Xiphias gladius*) en witte tonijn (*Thunnus alalunga*) mag vissen, en de overeenkomstige in brutotonnage uitgedrukte capaciteit, zijn vermeld in bijlage VIII, punt 2.
3. De lidstaten kunnen vissersvaartuigen die zijn toegewezen aan een van de in de leden 1 en 2 genoemde visserijen, toewijzen aan de andere visserij, mits zij tegenover de Commissie kunnen aantonen dat deze wijziging niet tot een stijging van de visserij-inspanning voor de visbestanden in kwestie leidt.

4. Wanneer een overdracht van capaciteit naar de vloot van een lidstaat wordt voorgesteld, zorgt die lidstaat ervoor dat de over te dragen vissersvaartuigen voorkomen in het register van gemachtigde vaartuigen van de IOTC of in het vaartuigregister van andere ROVB's die tonijnvisserij beheren. Vissersvaartuigen die voorkomen op een ROVB-lijst van vaartuigen die IOO-visserijactiviteiten verrichten, mogen niet worden overgedragen.
5. De lidstaten mogen hun vangstcapaciteit alleen tot boven de in de leden 1 en 2 bedoelde maxima verhogen als zij binnen de grenzen van de bij de IOTC ingediende ontwikkelingsplannen blijven.

Artikel 31

Niet-verankerde FAD's en bevoorravingsvaartuigen

1. Niet-verankerde FAD's worden uitgerust met instrumentboeien. Het gebruik van andere boeien, zoals radioboeien, is verboden.
2. Een vaartuig dat met de ringzegen vist mag op geen enkel moment meer dan 300 operationele boeien volgen.
3. Voor elk vaartuig dat met de ringzegen vist mogen jaarlijks niet meer dan 500 instrumentboeien worden verworven. Geen enkel vaartuig dat met de ringzegen vist heeft op enig moment meer dan 500 instrumentboeien (in voorraad en operationeel).

4. Ten hoogste drie bevoorradersvaartuigen mogen ondersteuning bieden aan ten minste tien vaartuigen die met de ringzegen vissen, die alle de vlag van een lidstaat voeren. Deze bepaling is niet van toepassing op lidstaten met slechts één bevoorradersvaartuig.
5. Eén vaartuig dat met de ringzegel vist wordt op geen enkel moment ondersteund door meer dan één bevoorradersvaartuig dat de vlag van een lidstaat voert.
6. De Unie registreert geen nieuwe of aanvullende bevoorradersvaartuigen in het IOTC-register van gemachtigde vaartuigen.

Artikel 32

Haaien

1. Het is verboden om delen of volledige karkassen van alle voshaaisoorten van de familie *Alopiidae* in een visserij aan boord te houden, over te laden of aan te landen.
2. Het is verboden om delen of volledige karkassen van oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*) in een visserij aan boord te houden, over te laden of aan te landen, behalve voor vissersvaartuigen met een lengte over alles van minder dan 24 m die uitsluitend betrokken zijn bij visserijactiviteiten in de exclusieve economische zone van hun vlaggenlidstaat, mits hun vangst uitsluitend voor plaatselijk verbruik is bestemd.
3. Incidenteel gevangen exemplaren van de in de leden 1 en 2 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten.

Artikel 33

Roggen van het geslacht Mobula

1. Vissersvaartuigen van de Unie mogen niet vissen op roggen van het geslacht *Mobula* (familie *Mobulidae*, inclusief de geslachten *Manta* en *Mobula*) en mogen geen delen of volledige karkassen ervan aan boord houden, overladen, aanlanden, opslaan, voor verkoop aanbieden of verkopen, tenzij de gevangen vis rechtstreeks door de gezinnen van de vissers wordt geconsumeerd (“zelfvoorzieningsvisserij”).

Roggen van het geslacht *Mobula* die onopzettelijk worden gevangen in het kader van ambachtelijke visserij (andere visserij dan op het oppervlak, d.w.z. vaartuigen met ringzegens, hengels, kieuwnetten, handlijn of sleeplijn, of beugvisserij door vaartuigen die zijn ingeschreven in het IOTC-register van gemachtigde vaartuigen), mogen echter worden aangeland voor lokale consumptie.

2. Zodra vissersvaartuigen, met uitzondering van die voor zelfvoorzieningsvisserij, roggen van het geslacht *Mobula* waarnemen in het net, aan de haak of aan dek, zetten zij deze, voor zover haalbaar, onmiddellijk levend en ongedeerd op zodanige wijze terug dat dergelijke exemplaren zo min mogelijk worden gedeerd.

AFDELING 6
SPRFMO-VERDRAGSGEBIED

Artikel 34

Pelagische visserij

1. Alleen lidstaten die in 2007, 2008 of 2009 in het SPRFMO-verdragsgebied actief pelagische visserijactiviteiten hebben uitgeoefend, mogen in dat gebied op pelagische bestanden vissen met inachtneming van de in bijlage IH vermelde TAC's.
2. De in lid 1 bedoelde lidstaten beperken de totale brutotonnage van de vissersvaartuigen die hun vlag voeren en die in 2023 op pelagische bestanden vissen, tot de totale brutotonnage van de Unie in dat gebied, nl. 78 600 brutoton.
3. De in lid 1 bedoelde lidstaten kunnen de in bijlage IH vermelde vangstmogelijkheden alleen benutten indien zij uiterlijk op de vijftiende dag van de volgende maand de Commissie de volgende informatie toezenden met het oog op de doorzending ervan door de Commissie naar het SPRFMO-secretariaat:
 - a) een lijst van vaartuigen die in het SPRFMO-verdragsgebied actief vissen of bij overlading zijn betrokken;
 - b) de maandelijkse vangstaangiften.

AFDELING 7
IATTC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 35

Ringzegenvisserij

1. Vaartuigen die met de ringzegen vissen mogen niet vissen op geelvintonijn (*Thunnus albacares*), grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) en gestreepte tonijn (*Katsuwonus pelamis*):
 - a) van 29 juli 2023 00.00 uur tot en met 8 oktober 2023 24.00 uur of van 9 november 2023 00.00 uur tot en met 19 januari 2024 24.00 uur in het gebied dat wordt begrensd door:
 - de kustlijnen van het Amerikaanse continent langs de Stille Oceaan,
 - lengtegraad 150° WL,
 - breedtegraad 40° NB,
 - breedtegraad 40° ZB;

b) van 9 oktober 2023 00.00 uur tot en met 8 november 2023 24.00 uur in het gebied dat wordt begrensd door:

- lengtegraad 96° WL,
- lengtegraad 110° WL,
- breedtegraad 4° NB,
- breedtegraad 3° ZB.

2. Voor elk van de in lid 1 bedoelde vissersvaartuigen dat de vlag van een lidstaat voert, deelt de betrokken vlaggenlidstaat de Commissie vóór 1 april 2023 mee welke van de in lid 1, punt a), genoemde sluitingsperioden het vissersvaartuig heeft gekozen.
3. Vaartuigen die met de ringzegen vissen die in het IATTC-verdragsgebied op tonijn vissen, houden alle geelvintonijn, grootoogtonijn en gestreepte tonijn die zij vangen, aan boord en laden deze over of landen deze aan.
4. Lid 3 is niet van toepassing:
 - a) wanneer de vis om andere redenen dan de grootte niet geschikt wordt geacht voor menselijke consumptie;
 - b) indien er tijdens de laatste trek van een visreis onvoldoende ruimte is overgebleven voor alle bij die trek gevangen tonijn.

Artikel 36

Niet-verankerde FAD's

1. Een vaartuig dat met de ringzegen vist zet in het IATTC-verdragsgebied op geen enkel ogenblik meer dan 400 FAD's actief in. Een FAD wordt als actief beschouwd als ze op zee wordt ingezet, haar locatie begint door te geven en wordt getraceerd door het vaartuig, de eigenaar of exploitant ervan. Een FAD mag alleen aan boord van een vaartuig dat met de ringzegen vist worden geactiveerd.
2. In de 15 dagen vóór aanvang van de overeenkomstig artikel 34, lid 1, punt a), van deze verordening gekozen sluitingsperiode mogen vaartuigen die met de ringzegen vissen in het IATTC-verdragsgebied:
 - a) geen FAD's inzetten;
 - b) en moeten zij het oorspronkelijk ingezette aantal FAD's terughalen.

Artikel 37

Vangstbeperkingen voor grootoogtonijn in de beugvisserij

De totale jaarlijkse vangsten grootoogtonijn in het IATTC-verdragsgebied door beugvisserijvaartuigen van elke lidstaat zijn vermeld in bijlage IL.

Artikel 38

Verbod op de visserij op oceanische witpunthaaien

1. Het is verboden in het IATTC-verdragsgebied te vissen op oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*) en delen of volledige karkassen van in dat gebied gevangen oceanische witpunthaaien aan boord te houden, over te laden, aan te landen, op te slaan, voor verkoop aan te bieden of te verkopen.
2. Incidenteel gevangen exemplaren van oceanische witpunthaaien worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten door de exploitant van het vissersvaartuig.
3. De exploitanten van vissersvaartuigen registreren het aantal teruggezette exemplaren, met vermelding van de toestand (levend of dood) en delen deze informatie mee aan de lidstaat waarvan zij onderdaan zijn.

De lidstaten dienen die tijdens 2022 verzamelde informatie uiterlijk op 31 januari 2023 bij de Commissie in.

Artikel 39

Verbod op de visserij op roggen van het geslacht Mobula

Vissersvaartuigen van de Unie mogen in het IATTC-verdragsgebied niet vissen op roggen van het geslacht *Mobula* (familie *Mobulidae*, inclusief de geslachten *Manta* en *Mobula*), noch delen of volledige karkassen van in dat gebied gevangen roggen van het geslacht *Mobula* aan boord houden, overladen, aanlanden, opslaan, voor verkoop aanbieden of verkopen. Zodra zij zien dat roggen van het geslacht *Mobula* zijn gevangen, zetten zij deze onmiddellijk, en waar mogelijk levend en ongedeerd, terug.

AFDELING 8
SEAFO-VERDRAGSGEBIED

Artikel 40

Verbod op de visserij op diepzeehaaien

De gerichte visserij op de volgende diepzeehaaien in het Seafo-verdragsgebied is verboden:

- a) spookkathaai (*Apristurus manis*);
- b) gevlekte gladde lantaarnhaai (*Etmopterus bigelowi*);
- c) kortstaartlantaarnhaai (*Etmopterus brachyurus*);
- d) grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*);
- e) gladde lantaarnhaai (*Etmopterus pusillus*);
- f) roggem (*Rajidae*);
- g) fluweelijshaai (*Scymnodon squamulosus*);
- h) haaien van de *Selachimorpha*-superorde;
- i) doornhaai (*Squalus acanthias*).

AFDELING 9

WCPFC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 41

Voorwaarden voor de visserij op grootoogtonijn, geelvintonijn, gestreepte tonijn en in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan voorkomende witte tonijn

1. De lidstaten zorgen ervoor dat niet meer dan 403 visdagen worden toegekend aan vaartuigen die met de ringzegen vissen die in het gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied dat op volle zee tussen 20° NB en 20° ZB is gelegen, vissen op grootoogtonijn (*Thunnus obesus*), geelvintonijn (*Thunnus albacares*) en gestreepte tonijn (*Katsuwonus pelamis*).
2. Vissersvaartuigen van de Unie mogen in het WCPFC-verdragsgebied ten zuiden van 20° ZB niet gericht vissen op Zuid-Pacifische witte tonijn (*Thunnus alalunga*).
3. De lidstaten zorgen ervoor dat de vangsten van grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) door beugvisserijvaartuigen in 2023 niet groter zijn dan de in de tabel van bijlage IG vermelde maxima.

Artikel 42

Beheer van de visserij met FAD's

1. In het gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied tussen 20° NB en 20° ZB mogen vaartuigen die met de ringzegen vissen tussen 1 juli 2023 00.00 uur en 30 september 2023 24.00 uur geen FAD's gebruiken, er werkzaamheden aan verrichten of bij de FAD's netten uitzetten.

2. Naast het verbod van lid 1 is het in het WCPFC-verdragsgebied op volle zee tussen 20° NB en 20° ZB verboden netten bij FAD's uit te zetten tijdens twee extra maanden: tussen 1 april 2023 00.00 uur en 31 mei 2023 24.00 uur dan wel tussen 1 november 2023 00.00 uur en 31 december 2023 24.00 uur.
3. Elke betrokken lidstaat bepaalt welke van de in lid 2 bedoelde sluitingsperioden gelden voor vaartuigen die met de ringzegen vissen die zijn vlag voeren. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 15 februari 2023 in kennis van de gekozen sluitingsperiode. De Commissie stelt het secretariaat van de WCPFC vóór 1 maart 2023 in kennis van de door de lidstaten gekozen sluitingsperioden.
4. Elke lidstaat zorgt ervoor dat geen enkel van zijn vaartuigen die met de ringzegen vissen op enig moment meer dan 350 FAD's met geactiveerde instrumentboeien inzet op zee. Boeien mogen uitsluitend aan boord van een vaartuig dat met de ringzegen vist worden geactiveerd.

Artikel 43

Maximumaantal vissersvaartuigen van de Unie dat op zwaardvis mag vissen

Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in de gebieden van het WCPFC-verdragsgebied ten zuiden van 20° ZB op zwaardvis (*Xiphias gladius*) mag vissen, is vermeld in bijlage IX.

Artikel 44

Vangstbeperkingen voor zwaardvis in de beugvisserij ten zuiden van 20° ZB

De lidstaten zorgen ervoor dat vangsten van zwaardvis (*Xiphias gladius*) in 2023 ten zuiden van 20° ZB door beugvisserijvaartuigen niet groter zijn dan het in bijlage IG vermelde maximum. Zij zorgen er ook voor dat de visserijinspanning voor zwaardvis daardoor niet verschuift naar het gebied ten noorden van 20° ZB.

Artikel 45

Zijdehaaien en oceanische witpunthaaien

1. Het is verboden om delen of volledige karkassen van de volgende soorten in het WCPFC-verdragsgebied aan boord te houden, over te laden, aan te landen of op te slaan:
 - a) zijdehaaien (*Carcharhinus falciformis*);
 - b) oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*).
2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten.

AFDELING 10

BERINGZEE

Artikel 46

Verbod op de visserij in de volle zee van de Beringzee

De visserij op alaskakoolvis (*Gadus chalcogrammus*) in de volle zee van de Beringzee is verboden.

AFDELING 11

SIOFA-OVEREENKOMSTGEBIED

Artikel 47

Beperkingen op de bodemvisserij

De lidstaten zorgen ervoor dat de onder hun vlag varende vissersvaartuigen die in het Siofa-overeenkomstgebied vissen:

- a) hun jaarlijkse bodemvisserijinspanning beperken tot het in bijlage X vastgestelde niveau;
- b) niet aan bodemvisserij doen, behalve met demersale beuglijnen;
- c) niet vissen in de tussentijds beschermde gebieden Atlantis Bank, Coral, Fools Flat, Middle of What en Walter's Shoal, zoals omschreven in bijlage IK, behalve indien demersale beuglijnen worden gebruikt en mits tijdens de visserij in die gebieden te allen tijde een wetenschappelijk waarnemer aan boord is.

Artikel 48

Verbod op de gerichte visserij op diepzeehaaien

De gerichte visserij op de volgende diepzeehaaien in het Siofa-overeenkomstgebied is verboden:

- a) Portugese ijshaai (*Centroscymnus coelolepis*);
- b) spitssnuitsnavelhaai (*Deania calcea*);
- c) ruwe doornhaai (*Centrophorus granulosus*);
- d) zwarte haai (*Dalatias licha*);
- e) *Bythaelurus bachi*;
- f) *Chimaera buccanigella*;
- g) *Chimaera didierae*;
- h) *Chimaera willwatchi*;
- i) langsnuitijshaai (*Centroscymnus crepidater*);
- j) tokkelijshaai (*Centroscymnus plunketi*);
- k) fluweelijshaai (*Zameus squamulosus*);

- l) Etmopterus alphas;
- m) kleinbuikkathaai (*Apristurus indicus*);
- n) Harriota raleighana;
- o) Bythaelurus tenuicephalus;
- p) franjehaai (*Chlamydoselachus anguineus*);
- q) grootoogzeskieuwshaai (*Hexanchus nakamurai*);
- r) gladde lantaarnhaai (*Etmopterus pusillus*);
- s) Antarctische sluimerhaai (*Somniosus antarcticus*);
- t) koboldhaai (*Mitsukurina owstoni*).

TITEL III
VANGSTMOGELIJKHEDEN
VOOR VAARTUIGEN VAN DERDE LANDEN IN
WATEREN VAN DE UNIE

Artikel 49

*Vissersvaartuigen die de vlag van Noorwegen voeren
en vissersvaartuigen die op de Faeröer zijn geregistreerd*

Vissersvaartuigen die de vlag van Noorwegen voeren, en vissersvaartuigen die op de Faeröer zijn geregistreerd, kunnen worden gemachtigd om in de wateren van de Unie te vissen met inachtneming van de in bijlage I vermelde TAC's en onder de voorwaarden van deze verordening en van titel III van Verordening (EU) 2017/2403.

Artikel 50

*Vissersvaartuigen die onder de vlag van het Verenigd Koninkrijk varen,
in het Verenigd Koninkrijk geregistreerd zijn en een vergunning hebben gekregen
van een visserijautoriteit van het Verenigd Koninkrijk*

Vissersvaartuigen die onder de vlag van het Verenigd Koninkrijk varen, in het Verenigd Koninkrijk zijn geregistreerd en een vergunning hebben gekregen van een visserijautoriteit van het Verenigd Koninkrijk, kunnen worden gemachtigd om in de wateren van de Unie te vissen met inachtneming van de in bijlage I vermelde TAC's en onder de voorwaarden van deze verordening en van Verordening (EU) 2017/2403.

Artikel 51

Quota-overdrachten aan en quota-uitwisselingen met het Verenigd Koninkrijk

1. Elke overdracht of uitwisseling van quota tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk vindt plaats overeenkomstig dit artikel.
2. Een lidstaat die voornemens is quota over te dragen aan of uit te wisselen met het Verenigd Koninkrijk, kan met het Verenigd Koninkrijk de contouren van de quotaoverdracht of -uitwisseling bespreken. De betrokken lidstaat stelt de Commissie in kennis van de contouren.
3. Indien de Commissie de contouren van de door de betrokken lidstaat gemelde quotaoverdracht of -uitwisseling als bedoeld in lid 2, bekrachtigt, maakt zij onverwijld kenbaar dat zij ermee instemt gebonden te zijn door die quotaoverdracht of -uitwisseling. De Commissie stelt het Verenigd Koninkrijk en de lidstaten in kennis van de overeengekomen quotaoverdracht of -uitwisseling.
4. Vangstmogelijkheden die in het kader van de overeengekomen quotaoverdracht of -uitwisseling ontvangen zijn van of overgedragen zijn aan het Verenigd Koninkrijk, worden vanaf het moment waarop van de quotaoverdracht of -uitwisseling overeenkomstig lid 3 is kennisgegeven, beschouwd als quota die zijn toegevoegd aan of in mindering zijn gebracht op de toewijzing van de betrokken lidstaat. Overeenkomstig het beginsel van relatieve stabiliteit van visserijactiviteiten mag de verdeelsleutel voor de toewijzing van vangstmogelijkheden aan de lidstaten door dergelijke overdrachten en uitwisselingen niet worden beïnvloed.

Artikel 52

Vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren

Voor vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren, gelden de voorwaarden van deze verordening en van titel III van Verordening (EU) 2017/2403.

Artikel 53

Vismachtigingen

Het maximale aantal vismachtigingen voor vaartuigen van derde landen die in de wateren van de Unie vissen, is vastgesteld in bijlage V, deel B.

Artikel 54

Voorwaarden voor het aanlanden van vangsten en bijvangst

De voorwaarden van artikel 7 van deze verordening zijn van toepassing op de vangsten en bijvangst van vaartuigen van derde landen die met een in artikel 54 van deze verordening bedoelde machtiging vissen.

Artikel 55
Verboden soorten

1. Vaartuigen van derde landen mogen de onderstaande soorten, wanneer deze in wateren van de Unie worden aangetroffen, niet bevissen, aan boord houden, overladen of aanlanden:
 - a) sterrog (*Amblyraja radiata*) in de wateren van de Unie van de ICES-sectoren 3a en 7d; en de wateren van de Unie van ICES-deelgebied 4;
 - b) vleetsoorten-complex (*Dipturus batis*) (*Dipturus* cf. *flossada* en *Dipturus* cf. *intermedia*) in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 4 en 6 tot en met 10;
 - c) ruwe haai (*Galeorhinus galeus*) wanneer wordt gevist met beuglijnen in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 4 en 6 tot en met 8;
 - d) zwarte haai (*Dalatias licha*), spitssnuitsnavelhaai (*Deania calcea*), schubzwelghaai (*Centrophorus squamosus*), grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*) en Portugese ijshaai (*Centroscymnus coelolepis*) in de wateren van de Unie van ICES-deelgebied 4;
 - e) haringhaai (*Lamna nasus*) in alle wateren van de Unie;
 - f) stekelrog (*Raja clavata*) in de wateren van de Unie van ICES-sector 3a;

- g) golfrog (*Raja undulata*) in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 6, 9 en 10;
 - h) gitaarrog (*Rhinobatos rhinobatos*) in de wateren van de Unie in de Middellandse Zee;
 - i) walvishaai (*Rhincodon typus*) in alle wateren van de Unie;
 - j) Atlantische slijmkop (*Hoplostethus atlanticus*) in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 4 en 6 tot en met 10;
 - k) in bijlage I, deel D, vermelde diepzeehaaien in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 6 tot en met 10; de wateren van de Unie van de Cefac-gebieden 34.1.1, 34.1.2 en 34.2.
2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten.

TITEL IV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 56
Wijzigingen van Verordening (EU) 2022/109

In bijlage IB bij Verordening (EU) 2022/109 wordt de tabel met de vangstmogelijkheden voor lodde (*Mallotus villosus*) in de Groenlandse wateren van 5 en 14 vervangen door:

“Soort:	Lodde	Gebied:	Groenlandse wateren van 5 en 14 (CAP/514GRN)
	<i>Mallotus villosus</i>		
Denemarken	0	Analytische TAC	
Duitsland	0	Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing	
Zweden	0	Artikel 4. van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing.	
Alle lidstaten	0 (1)		
Unie	0 (2)		
Noorwegen	7 760 (2)		
TAC	Niet relevant		
(1)	Denemarken, Duitsland en Zweden mogen pas gebruikmaken van het quotum voor “alle lidstaten” wanneer zij hun eigen quotum hebben opgebruikt. Lidstaten waaraan meer dan 10 % van het quotum van de Unie is toegewezen, mogen het quotum voor “alle lidstaten” evenwel niet gebruiken. Vangsten die in mindering moeten worden gebracht op dit gedeelde quotum, worden afzonderlijk gerapporteerd (CAP/514GRN_AMS).		
(2)	Voor een vangstperiode van 15 oktober 2022 tot en met 15 april 2023.”.		

Artikel 57
Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingestelde Comité voor de visserij en de aquacultuur. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Indien naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 58
Overgangsbepalingen

1. De artikelen 11 tot en met 13 en 15 tot en met 17, artikel 18, lid 1, punten a) tot en met n), de artikelen 22, 25, 32, 33, 38 tot en met 40, 45, 46 en 48 en artikel 55, lid 1, punten a) tot en met i), blijven mutatis mutandis in 2024 van toepassing tot de inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2024.
2. Artikel 18, lid 1, punten o) en p), en artikel 55, lid 1, punten j) en k), blijven mutatis mutandis in 2025 van toepassing tot de inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2025.

Artikel 59

Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing van 1 januari 2023 tot en met 31 december 2023. Niettemin geldt het volgende:

- a) artikel 6, lid 4, artikel 18, lid 1, punten o) en p), en artikel 55, lid 1, punten j) en k), zijn van toepassing van 1 januari 2023 tot en met 31 december 2024;
- b) artikel 13 is van toepassing van 1 januari 2023 tot en met 31 december 2023 voor de sluitingsperiode of -perioden in de geografische deelgebieden 1 tot en met 27 van de GFCM, en van 1 maart 2023 tot en met 31 maart 2024 voor de sluitingsperiode of -perioden in de ICES-deelgebieden 3, 4, 6, 7, 8 en 9;
- c) artikel 21 is van toepassing van 1 januari 2023 tot en met 31 januari 2024;
- d) de artikelen 27, 28 en 29 en bijlage VII zijn van toepassing van 1 december 2022 tot en met 30 november 2023;
- e) artikel 26, lid 2, is van toepassing van 17 december 2022 tot en met 31 december 2022;
- f) artikel 35, lid 1, punt a), is van toepassing van 1 januari 2023 tot en met 19 januari 2024;
- g) artikel 56 is van toepassing van 15 oktober 2022 tot en met 15 april 2023;
- h) bijlage I is ook van toepassing voor het jaar 2024, indien dat in die bijlage is gespecificeerd;

- i) bijlage IK is van toepassing van 1 december 2022 tot en met 30 november 2023, indien dat in die bijlage is gespecificeerd;
- j) bijlage II is van toepassing van 1 februari 2023 tot en met 31 januari 2024;
- k) De maximuminstandhoudingsreferentiegrootte voor doornhaai (DGS/03A-C, DGS/2AC4-C en DGS/15X14) moet niet langer van toepassing zijn op de datum waarop een gedelegeerde handeling tot invoering van overeenkomstige maatregelen en tot regeling van de behandeling van vangsten van die bestanden van meer dan 100 cm van toepassing wordt.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad

De voorzitter
